

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรศิลปมหาบัณฑิต
สาขาวิชาทัศนศิลป์ แผน ก แบบ ก 2 ระดับปริญญามหาบัณฑิต
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร
ปีการศึกษา 2563
ลิขสิทธิ์ของบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร

ถนอมไว้ในความทรงจำ

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรศิลปมหาบัณฑิต
สาขาวิชาทัศนศิลป์ แผน ก แบบ ก 2 ระดับปริญญาโทมหาบัณฑิต
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร
ปีการศึกษา 2563
ลิขสิทธิ์ของบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร

FREEZ MY STORY

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements
for Master of Fine Arts (VISUAL ARTS)
Graduate School, Silpakorn University
Academic Year 2020
Copyright of Graduate School, Silpakorn University

หัวข้อ	ถนอมไว้ในความทรงจำ
โดย	วษนันต์ ภูสุวรรณ
สาขาวิชา	ทัศนศิลป์ แผนก ก แบบ ก 2 ระดับปริญญามหาบัณฑิต
อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก	ศาสตราจารย์ เกียรติคุณ พิษณุ ศุภนิมิตร

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร ได้รับพิจารณาอนุมัติให้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรศิลปมหาบัณฑิต

.....คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

(รองศาสตราจารย์ ดร.จุไรรัตน์ นันทานิช)

พิจารณาเห็นชอบโดย

.....ประธานกรรมการ

(รองศาสตราจารย์ทินกร กาษรสุวรรณ)

.....อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก

(ศาสตราจารย์ เกียรติคุณ พิษณุ ศุภนิมิตร)

.....อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม

(ศาสตราจารย์ถาวร โกอุดมวิทย์)

.....ผู้ทรงคุณวุฒิภายใน

(รองศาสตราจารย์ปราการ จันทร์วิจิต)

.....ผู้ทรงคุณวุฒิภายนอก

(ศาสตราจารย์ เกียรติคุณกัญญา เจริญศุภกุล)

59003205 : ทัศนศิลป์ แผน ก แบบ ก 2 ระดับปริญญาโทบัณฑิต

นางสาว วชนันต์ ภูสุวรรณ์: ถนอมไว้ในความทรงจำ อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก : ศาสตราจารย์ เกียรติคุณ พิษณุ ศุภนิมิตร

ในความเป็นจริงของชีวิต ทุกอย่างไม่แน่นอนเป็นอนิจจัง เกิดขึ้นและเปลี่ยนแปลงไปตลอดเวลา แม้ว่าเราอยากจะทำสิ่งที่รักและแหวนหวงไว้ก็ไม่สามารถเก็บไว้ตลอดไปได้ แต่ในที่สุดเราก็อยากจะทำสิ่งที่เรารักไว้ให้ได้แม้ว่าเป็นเพียงเวลาสั้นๆ

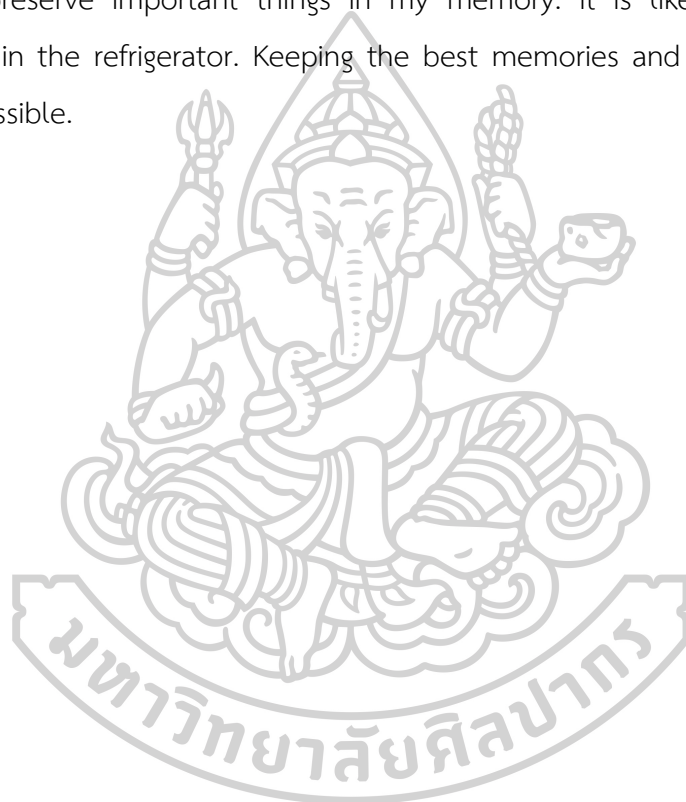
ในการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะของข้าพเจ้าจึงแสดงออกในเชิงความคิดที่ต้องการเก็บรักษาสิ่งสำคัญไว้ในความทรงจำ เป็นเช่นการถนอมอาหารด้วยการแช่แข็งไว้ในตู้เย็น เก็บความทรงจำและประสบการณ์ที่ดีของชีวิตไว้ให้นานที่สุด

59003205 : Major (VISUAL ARTS)

MISS WASANAN PHUSUWAN : FREEZ MY STORY THESIS ADVISOR : PROFESSOR
EMERITUS PISHNU SUPANIMIT

In the reality of life, everything is uncertain and impermanent. It happens and changes all the time. Even if we want to keep the things that we love and those who we love, they cannot be kept forever but in the end, we want to keep what we love even for a short time. In creating my works of art, I express my thoughts that I want to preserve important things in my memory. It is like preserving food by freezing it in the refrigerator. Keeping the best memories and experience of life as long as possible.

กิตติกรรมประกาศ

ข้าพเจ้าขอขอบคุณบุคคลอันเป็นที่รักยิ่งที่คอยให้การสนับสนุนวิทยานิพนธ์ในครั้งนี้ ทั้งครอบครัว บุคคลใกล้ชิด พี่ๆ และเหล่ามิตรสหายทุกคนที่คอยให้คำปรึกษาด้วยความเข้าใจมาโดยตลอด รวมถึงคณาจารย์ทุกท่านที่คอยอบรมสั่งสอน ประสิทธิ์ประสาทวิชาความรู้แนะแนวทางและความรู้ให้กับผู้เขียน โดยเฉพาะศาสตราจารย์เกียรติคุณพิชญ์ ศุภนิมิตร และศาสตราจารย์ถาวร โกอุดมวิทย์

วษนันต์ ภูสุวรรณ

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	จ
กิตติกรรมประกาศ.....	ฉ
สารบัญ.....	ช
สารบัญภาพ	ฌ
บทที่ 1	1
บทนำ.....	1
ความเป็นมาและความสำคัญ	2
ความมุ่งหมายและวัตถุประสงค์ของการศึกษา	3
สมมติฐานของการศึกษา.....	3
ขอบเขตการศึกษา	4
คำนิยามคำศัพท์	4
บทที่ 2	5
ข้อมูลเกี่ยวข้องกับการสร้างสรรค์.....	5
อิทธิพลด้านความคิด/ข้อมูล.....	5
ความเป็นมาและปัญหาในครอบครัว.....	7
ความสัมพันธ์ของวัตถุสิ่งของกับคนในครอบครัว	8
อิทธิพลจากศิลปิน.....	10
บทที่ 3	22
การดำเนินงานและขั้นตอนการสร้างสรรค์.....	22
การค้นคว้าเพื่อหาข้อมูลในการสร้างสรรค์	22

อุปกรณ์ในการสร้างผลงานวิทยานิพนธ์.....	25
ทัศนธาตุและองค์ประกอบในการสร้างสรรค์.....	25
ขั้นตอนการจัดทำรูปแบบของรูปทรงสัญลักษณ์และเตรียมแม่พิมพ์น้ำแข็ง.....	29
ขั้นตอนการทำพิมพ์ซิลิโคน.....	30
ขั้นตอนการทำพิมพ์ปูนปลาสเตอร์.....	32
ขั้นตอนการแช่แข็ง.....	33
ขั้นตอนและกระบวนการถ่ายภาพ.....	35
ขั้นตอนระบบการพิมพ์ดิจิทัลปรีน (Digital print).....	37
ขั้นตอนกระบวนการซิลค์สกรีน (Silkscreen).....	38
บทที่ 4.....	39
แนวทางและการพัฒนาผลงานสร้างสรรค์.....	39
การพัฒนาเนื้อหาและแนวความคิดในระยะที่ 1.....	39
การพัฒนาและปรับปรุงผลงานในระยะที่ 2.....	45
ผลงานระยะที่ 3 ชุดวิทยานิพนธ์.....	48
บทที่ 5.....	54
บทสรุป.....	54
รายการอ้างอิง.....	55
ประวัติผู้เขียน.....	57

สารบัญภาพ

	หน้า
ภาพที่ 1 ภาพศิลปิน Néle Azevedo.....	10
ภาพที่ 2 ภาพผลงานของ Nele Azevedo	11
ภาพที่ 3 ภาพผลงานของ Nele Azevedo	11
ภาพที่ 4 ภาพผลงานของ Nele Azevedo	12
ภาพที่ 5 ภาพผลงานของ Nele Azevedo	12
ภาพที่ 6 ภาพศิลปิน ลูกปลิว จันทร์พุดชา.....	13
ภาพที่ 7 ภาพผลงานของ ลูกปลิว จันทร์พุดชา.....	14
ภาพที่ 8 ภาพผลงานของ ลูกปลิว จันทร์พุดชา.....	15
ภาพที่ 9 ภาพผลงานของ ลูกปลิว จันทร์พุดชา.....	16
ภาพที่ 10 ภาพศิลปิน บุญมี แสงขำ.....	17
ภาพที่ 11 ภาพผลงานจากศิลปิน บุญมี แสงขำ.....	18
ภาพที่ 12 ภาพผลงานจากศิลปิน บุญมี แสงขำ.....	19
ภาพที่ 13 ภาพผลงานจากศิลปิน บุญมี แสงขำ.....	20
ภาพที่ 14 ภาพผลงานจากศิลปิน บุญมี แสงขำ.....	21
ภาพที่ 15 ภาพผลงานถนอมไว้ในความทรงจำ (Digital print/ Silkscreen).....	23
ภาพที่ 16 ภาพผลงานถนอมไว้ในความทรงจำ (Digital print Silkscreen)	24
ภาพที่ 17 ภาพผลงานถนอมไว้ในความทรงจำ (Digital print Silkscreen)	24
ภาพที่ 18 ภาพแสดงทัศนธาตุของรูปทรง (Form)	26
ภาพที่ 19 ภาพแสดงทัศนธาตุของรูปทรงภายนอก	27
ภาพที่ 20 ภาพแสดงทัศนธาตุของรูปทรงภายใน.....	27
ภาพที่ 21 ภาพแสดงทัศนธาตุของพื้นที่ว่าง (Space) และความโปร่งใส.....	28

ภาพที่ 22	ภาพแสดงวิธีการแบ่งพิมพ์ต้นแบบของการขึ้นรูปน้ำแข็ง	29
ภาพที่ 23	ภาพแสดงการเทซิลิโคนลงบนพิมพ์ต้นแบบ ภาพถ่ายโดยผู้วิจัยสร้างสรรค์	30
ภาพที่ 24	ภาพแสดงการเทซิลิโคนลงบนพิมพ์ต้นแบบ ภาพถ่ายโดยผู้วิจัยสร้างสรรค์.....	31
ภาพที่ 25	ภาพแสดงขั้นตอนการทำพิมพ์ปูน ภาพถ่ายโดยผู้วิจัยสร้างสรรค์	32
ภาพที่ 26	ภาพแสดงขั้นตอนสุดท้ายของพิมพ์ปูนพลาสติก ภาพถ่ายโดยผู้วิจัยสร้างสรรค์	32
ภาพที่ 27	ภาพแสดงขั้นตอนการแช่พิมพ์ ภาพถ่ายโดยผู้วิจัยสร้างสรรค์	33
ภาพที่ 28	ภาพแสดงขั้นตอนการแช่แข็ง ภาพถ่ายโดยผู้วิจัยสร้างสรรค์.....	34
ภาพที่ 29	ภาพแสดงการถ่ายภาพเพื่อเป็นต้นแบบในการสร้างสรรค์.....	35
ภาพที่ 30	ภาพแสดงการถ่ายภาพเพื่อเป็นต้นแบบในการสร้างสรรค์	35
ภาพที่ 31	ภาพแสดงการทำภาพต้นแบบ ภาพถ่ายโดยผู้วิจัยสร้างสรรค์.....	36
ภาพที่ 32	ภาพแสดงการพิมพ์ด้วยขั้นตอนระบบการพิมพ์ดิจิทัลปริน (Digital print)	37
ภาพที่ 33	ภาพแสดงการพิมพ์ด้วยขั้นตอนระบบการพิมพ์ดิจิทัลปริน Digital print.....	37
ภาพที่ 34	ภาพแสดงขั้นตอนการเก็บรายละเอียดด้วยเทคนิคซิลค์สกรีน (Silkscreen)	38
ภาพที่ 35	ผลงานก่อนวิทยานิพนธ์ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2559	39
ภาพที่ 36	ผลงานก่อนวิทยานิพนธ์ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2559	40
ภาพที่ 37	ผลงานก่อนวิทยานิพนธ์ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2559	41
ภาพที่ 38	ผลงานก่อนวิทยานิพนธ์ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2559	42
ภาพที่ 39	ผลงานก่อนวิทยานิพนธ์ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2559	43
ภาพที่ 40	ผลงานก่อนวิทยานิพนธ์ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2559	44
ภาพที่ 41	ผลงานก่อนวิทยานิพนธ์ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2560	45
ภาพที่ 42	ผลงานก่อนวิทยานิพนธ์ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2560	46
ภาพที่ 43	ผลงานก่อนวิทยานิพนธ์ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2560	47
ภาพที่ 44	ภาพผลงานวิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 1	48
ภาพที่ 45	ภาพผลงานวิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 2	49

ภาพที่ 46 ภาพผลงานวิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 3 50

ภาพที่ 47 ภาพผลงานวิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 4 51

ภาพที่ 48 ภาพผลงานวิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 5 52

ภาพที่ 49 ภาพผลงานวิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 6 53

บทที่ 1

บทนำ

การถนอมอาหารกับวิถีชีวิตของคนไทยมีความเชื่อมโยงกันมาอย่างช้านาน โดยความสำคัญของการถนอมอาหาร คือกระบวนการเก็บรักษาอาหาร เพื่อที่จะชะลอการเน่าเสียหรือเป็นการยืดอายุให้คุณค่าและสีของอาหารยังคงอยู่ดังเดิม รูปแบบในการถนอมอาหารจะมีรูปแบบและลักษณะที่แตกต่างกันออกไป ขึ้นตอน กระบวนการขึ้นอยู่กับวัตถุประสงค์ที่จะนำไปใช้ยกตัวอย่างเช่น การถนอมอาหารด้วยวิธีการทำให้แห้งหรืออบแห้ง เป็นการทำให้น้ำระเหยหรือการไล่ความชื้นออกจากอาหารให้ได้มากที่สุด โดยการนำวัตถุดิบนำไปตากแดดด้วยวิธีธรรมชาติ แสงแดดในที่แจ้งจะช่วยให้ความชื้นนำอาหารค่อยๆ ระเหยออกไป ทำให้รูปทรงของอาหารมีการหดตัว เป็นที่นิยมมากในอาหารประเภทเนื้อสัตว์ซึ่งแตกต่างกับการถนอมอาหารด้วยการดองหรือแช่อิ่มตรงที่เราจะนำอาหารที่ต้องการแช่ลงไปใต้น้ำเกลือหรือน้ำตาลเพื่อคลายรสชาติของอาหารเดิม เหมือนเป็นการตัดแปลงหรือปรุงแต่งรูปทรงของอาหารให้ไปในทิศทางที่เราต้องการ โดยขั้นตอนการหมักดองใช้เวลาอย่างน้อย 2 วันขึ้นไปเพื่อให้เข้ากับตัววัตถุดิบ มีความผสมกลมกลืนกันและเปลี่ยนไปในทิศทางที่เราต้องการเหมาะสมสำหรับผลไม้ต่างๆ หรือแม้แต่พืชผัก

ส่วนการถนอมโดยการใช้ความเย็นนั้น จะมีความพิเศษและแตกต่างจากการถนอมอาหารด้วยวิธีอื่นตรงที่ อาหารยังคงอยู่ในสภาพเดิมทั้งคุณภาพ รูปทรงกลิ่นและสี โดยมีการแบกรูปแบบเป็น 2 วิธี คือการแช่เย็นกับการแช่แข็ง การแช่เย็นนั้นจะเก็บความเย็นเพียงชั่วคราวที่อุณหภูมิต่ำ ซึ่งการถนอมไว้ในกรณีแช่เย็นจะอยู่ที่อุณหภูมิ 1-4 องศาเซลเซียส แต่การแช่แข็งเป็นการเปลี่ยนจากน้ำให้กลายเป็นผลึกน้ำแข็งจะอยู่ในอุณหภูมิ -18 ถึง -24 องศาเซลเซียส ขึ้นอยู่กับการเก็บรักษาของแต่ละชนิด ซึ่งวิธีการแช่แข็งนี้จะช่วยในการหยุด ยับยั้งการเจริญเติบโตและคงสภาพของอาหารไว้ได้นานยิ่งขึ้น

แม้ในวิถีชีวิตอันเร่งรีบของยุคสมัยนี้ ข้าวก็ยังคงมีความสำคัญในชีวิตของคนไทยทุกคน ทั้งเรื่องของคติความเชื่อที่มีมาแต่โบราณเรื่องการบูชา พระแม่โพสพ ทำขวัญข้าวและประเพณีต่างๆ ตามท้องถิ่น ประเพณีที่ทำร่วมกันเหล่านี้ช่วยสร้างขวัญและกำลังใจให้คนมารวมตัวกันอย่างสามัคคี และบอกเป็นนัยว่า สิ่งดีๆ และการเจริญเติบโตได้เริ่มต้นขึ้นแล้ว

สำหรับคนไทยแล้ว ข้าว จึงมีประโยชน์และให้คุณค่ามากกว่าความเป็นธัญพืชหรืออาหารหลักเพื่อการบริโภค แต่ในทางกลับกัน “ข้าว” มีคุณค่ามากทั้งทางจิตใจเพราะเป็นสิ่งที่เชื่อมโยง ทั้งความรัก มิตรภาพและความสามัคคีของคนต่างเชื้อสาย ให้มาช่วยเหลือซึ่งกันและกันอย่างกลมเกลียว

จากที่ข้าพเจ้าได้กล่าวมาในขั้นต้นหนึ่งในวิธีการถนอมอาหารด้วยการ “แช่แข็ง” เป็นวิธีการเริ่มต้นที่ข้าพเจ้าใช้ตอบสนองความรู้สึกกระสากถึงการสูญเสียซึ่งบุคคลอันเป็นที่รัก สิ่งของที่แทนค่าความรู้สึกภายในจิตสำนึกที่อยากจะเก็บรักษาไว้ให้นานที่สุดเท่าที่จำทำได้ เก็บวัตถุสิ่งของที่เป็นตัวแทนของบุคคลคนในครอบครัว โดยแปลค่าในเชิงสัญลักษณ์ที่ต้องการถนอมความทรงจำไว้ในก้อนน้ำแข็งที่ยังคงไว้ซึ่งความสมบูรณ์ ของบุคคลอันเป็นที่รักและดิงาม เพียงเพื่อให้ความทรงจำยังคงอยู่กับตัวเรา ถึงแม้จะ ไร้รูป ไร้เสียง ไร้ตัวตน แต่ก็สัมผัสคุณค่าอันลึกซึ้งนั้นได้เป็นอย่างดี

ความเป็นมาและความสำคัญ

การเก็บรักษาสิ่งของที่มีความสำคัญด้วยความเย็นนั้น จะช่วยให้อาหารยังคงรูป คงสภาพเดิมผ่านการแช่แข็งเหมือนกับการหยุดและถนอมส่วนที่สำคัญไม่ให้เกิดการเปลี่ยนแปลงองค์ประกอบ ผืนึกเข้ากับเมล็ดข้าวปลูกฝังอยู่ในหัวใจ ความคิดและจิตวิญญาณของเราตั้งแต่เด็ก เป็นสัญลักษณ์ที่ถนอมไว้ในก้อนน้ำแข็ง ความทรงจำของบุคคลอันเป็นที่รักและดิงาม เพียงเพื่อให้ความทรงจำยังคงอยู่กับตัวเรา ถึงแม้จะ ไร้รูป ไร้เสียง ไร้ตัวตน แต่ก็สัมผัสคุณค่าอันลึกซึ้งนั้นได้เป็นอย่างดี

หากกล่าวถึงการถนอมอาหารในสมัยก่อน บรรพบุรุษของเราเมื่อครั้งยังไม่มีสิ่งอำนวยความสะดวกในการดำรงชีวิต สิ่งเดียวที่ทำให้อยู่รอดคืออาหาร มนุษย์จึงต้องคอยหาวิธีการเอาชีวิตรอดคิดที่จะถนอมอาหารด้วยวิธีต่างๆ เพื่อให้มีอาหารเลี้ยงชีพได้นานๆ ทั้งหมดทั้งมวลก็เพียงเพื่อการดำรงไว้เพื่อความอยู่รอด ต่อมาจนปัจจุบันการถนอมอาหารไม่ใช่เพื่อเก็บอาหารเพราะกลัวจะขาดแคลนเพียงเท่านั้น แต่ถนอมเพื่อยืดอายุอาหารจากผลผลิตที่มากเกินไป กินไม่ทันหรือสะดวกต่อการใช้งาน จึงเกิดการแปรรูปด้วยรูปแบบต่างๆ ขึ้นบวกกับเทคโนโลยีที่ก้าวหน้าและพัฒนาตามยุคสมัย จึงเป็นอีกทางเลือกหนึ่งของคนทั่วโลก ในการถนอมอาหารด้วยวิธีที่แตกต่างกันไปตามสภาพแวดล้อมและวัฒนธรรมของประเทศนั้น จึงจำแนกวิธีการถนอมอาหารเป็น การแช่แข็ง การหมักหรือการดอง ทำให้แห้งด้วยการอบร้อนหรือตากแดดและการแช่เย็นหรือแช่แข็ง ยกตัวอย่างเช่น กิมจิจากเกาหลี กะหล่ำปลีดองซาวร์เคราท์ของชาวเยอรมัน โยเกิร์ตบัลแกเรีย การขนส่งอาหารแช่แข็ง รวมทั้งกะปิและน้ำปลาของไทย

การถนอมอาหารในเชิงสังคม อาจกล่าวได้ว่าเป็นการถนอมเพื่อใช้ในการยังชีพดำรงชีวิต ส่วนในทางวิทยาศาสตร์ การถนอมอาหารคือวิธีการที่ช่วยหยุด ยับยั้งการเจริญเติบโต ของเหล่าแบคทีเรีย จุลินทรีย์และสิ่งต่างๆ ที่จะให้อาหารเน่าเสีย หรือแม้แต่เทคโนโลยีทางการแพทย์ ที่เรียกว่า นวัตกรรมใคร่โณนิกส์หรือเทคโนโลยีการแช่แข็งร่างกาย กระบวนการแช่แข็งร่างสิ่งมีชีวิตที่เสียชีวิตไปแล้ว ด้วยไนโตรเจนเหลวภายใต้อุณหภูมิต่ำกว่า -196 องศา คงสภาพเซลล์เนื้อเยื่อของร่างกายได้เป็นระยะ

เวลานาน เนื่องจากไม่สามารถรักษาได้ในปัจจุบัน จึงต้องรอความหวังที่สิ่งมีชีวิตนั้นจะคืนชีพขึ้นมาอีกครั้ง ด้วยวิธีการรักษาโดยใช้วิวัฒนาการทางการแพทย์ในอนาคต

จึงปฏิเสธไม่ได้ว่า การถนอมอาหารนั้นจะนำไปก็เป็นการฝืนธรรมชาติของอาหารทางหนึ่ง เพียงเพราะอยากให้อายุของอาหารยาวนานยิ่งขึ้น ด้วยเหตุนี้เองข้าพเจ้าจึงเลือกกรรมวิธีการถนอมอาหารในรูปแบบการแช่แข็งมาแทนค่าเชิงสัญลักษณ์ในการเก็บรักษาสิ่งของที่มีความสำคัญ เพราะความเย็นนั้นจะช่วยให้อย่างคงรูป คงสภาพเดิม ผ่านการแช่แข็งเหมือนกับการหยุดและถนอมส่วนที่สำคัญไม่ให้เกิดการเปลี่ยนแปลงองค์ประกอบ ผนึกเข้ากับเมล็ดข้าวปลูกฝังอยู่ในหัวใจ ความคิดและจิตวิญญาณของเราตั้งแต่เด็ก

ความมุ่งหมายและวัตถุประสงค์ของการศึกษา

ผลงานภาพพิมพ์ผสมที่มีความหมายถึงการพิมพ์ประทับไว้อย่างไม่วันลืมเลือน เพื่อเป็นการระบายความรู้สึกถวิลหาบุคคลอันเป็นที่รักให้ออกมาเป็นรูปธรรม ด้วยมีเนื้อหาเพื่อการเก็บรักษาส่วนสำคัญของการมีชีวิตให้แก่ บุคคลที่เคารพรัก ซึ่งจากเราไปแล้วด้วยวิธีการแช่แข็ง ข้าพเจ้าเก็บรักษาข้าวนาๆ ชนิด เช่น ข้าวหอมมะลิ ข้าวเหนียวไทย ข้าวเหนียวดำ ข้าวกล้อง ข้าวไรซ์เบอร์รี่ ซึ่งเป็นสิ่งที่มีคุณค่าทางโภชนาการและทางใจ เก็บไว้ในรูปของภาชนะที่เป็นตัวแทนของครอบครัวที่เรียบง่ายอบอุ่นและการอยู่รวมกันเป็นกลุ่มก้อน เช่น ปิ่นโต พาน ห่อขนมจากใบตอง เพื่อให้เป็นสัญลักษณ์และความหมายของการเก็บรักษาความรัก ความผูกพันที่มีต่อครอบครัวอบอุ่นรอบตัวเรา トラบนานเท่านั้น

การเก็บรักษาของข้าพเจ้าจึงมิใช่การเก็บที่เป็นจริง แต่เป็นนัยยะที่สื่อความหมายเชิงสัญลักษณ์ของการเก็บรักษาผ่านรูปทรงของวัตถุในความทรงจำและเทคนิควิธีการภาพพิมพ์สื่อผสมและศิลปะภาพถ่าย

สมมติฐานของการศึกษา

การถนอมรักษาด้วยกระบวนการแช่แข็งจะช่วยตอบสนองความรู้สึกภายในจิตใจเป็นเพียงแค่ส่วนหนึ่งเท่านั้น สิ่งที่ต้องการสื่อสารให้คนดูเข้าใจประสบการณ์ในชีวิตของตัวข้าพเจ้าที่ไม่มีวันลืมเลือน ที่มีทั้งความรัก ความผูกพัน ความสุข ความทุกข์และการตายจาก ของบุคคลในครอบครัว บางครั้งเราจะสามารถรับรู้ถึงคุณค่าที่แท้จริงของช่วงเวลาเหล่านั้นก็ต่อเมื่อมันกลายเป็นเพียงความทรงจำ ผ่านการสร้างสรรคผลงานศิลปะ ถ่ายทอดงานภาพพิมพ์เทคนิคดิจิทัลรีนผสมซิลค์สกรีน (Digital print/Silkscreen) เชื่อมโยงให้ผู้ชมภายนอกได้เรียนรู้ และสัมผัสถึงความสำคัญของสถาบันครอบครัว การยังมีอยู่พร้อมหน้าภายในครอบครัว ที่ควรจะให้มีความสำคัญกันในทุกๆ วัน

ขอบเขตการศึกษา

1. ด้านเนื้อหาการสร้างสรรคมีแนวคิดภายใต้เรื่อง ความทรงจำของบุคคลที่จากไปในครอบครัวในการย้อนเรื่องราวถึงวัตถุที่นำมาแทนค่า มีความหมายในเชิงสัญลักษณ์ เช่น ปิ่นโต พาน กาท้มน้ำและเตา ที่บรรจุข้าวชนิดต่างๆ

2. ด้านรูปแบบในการสร้างภาพร่าง สร้างผลงานเป็นรูปแบบสองมิติ โดยมีเทคนิคทางภาพถ่ายเป็นต้นแบบในการพิมพ์ และกระบวนการภาพพิมพ์แบบ Silkscreen ผสมกับภาพพิมพ์แบบ Digital print

3. ด้านเทคนิคพัฒนารูปแบบด้วยกระบวนการภาพพิมพ์ดิจิทัลปริ้นผสมซิลค์สกรีน (Digital print/Silkscreen) รูปแบบเป็น Figure & Ground โดยมี 2 ส่วนประกอบกัน คือรูปทรงกับพื้นที่ว่าง ใช้รูปทรงที่มีความโปร่งแสงเป็นหลักอยู่กลางพื้นหลังสีดำ ถ่ายทอดความรู้สึกของการระลึกถึงผู้ที่จากไป

คำนิยามคำศัพท์

1. Canvas ผ้าใบ
2. Digital print เป็นการพิมพ์ที่เชื่อมต่อกับระบบคอมพิวเตอร์ โดยการพ่นสีเป็นละอองขนาดเล็กผ่านหัวพิมพ์
3. Silkscreen เป็นกระบวนการภาพพิมพ์โดยการใช้สีปาดลงบนผ้าตะแกรงไหมด้วยยางปาด
4. Visual Elements จุด เส้น รูปทรง รูปร่าง ค่าน้ำหนัก
5. Free Space พื้นที่ว่าง
6. Free Shape รูปร่างที่ผู้สร้างสรรค์ได้กำหนดขึ้น
7. Figure & Ground รูปทรงที่ถูกกำหนดบนพื้นหลัง

บทที่ 2

ข้อมูลเกี่ยวข้องกับการสร้างสรรค์

การศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับการถนอมอาหาร และการแช่แข็งนั้น เป็นใจความสำคัญเก็บรักษาอาหารให้คงสภาพของรูปทรง รสชาติ สี สัน และระยะเวลาในการเก็บรักษาให้ยาวนานมากยิ่งขึ้น โดยข้าพเจ้าได้หยิบยกการแช่แข็งมาสร้างสรรค์ผลงาน เพื่อนำเสนอถึงการรักษา ความรัก ความทรงจำ ของบุคคลสำคัญในครอบครัวที่ไร้ซึ่งชีวิต ผ่านกระบวนการภาพพิมพ์สีผสม ที่ใช้ส่วนผสมต่างๆ ที่เป็นสัญลักษณ์แทนความเป็นอยู่ ถูกเก็บไว้ในภาชนะที่เป็นตัวแทนของครอบครัวที่เรียบง่ายอบอุ่นและอยู่ร่วมกันอย่างเป็นกลุ่มก้อน ซึ่งประกอบด้วยเนื้อหาที่มีความหมายของการเก็บรักษาด้วยการแช่แข็ง และการใช้วัตถุภาชนะต่างๆ ที่มีความหมายสัญลักษณ์ของความทรงจำ

อิทธิพลด้านความคิด/ข้อมูล

การนำเอาความเย็นเข้ามามีบทบาทในการถนอมอาหารนั้น ใจความสำคัญหลักคือการช่วยเพิ่มระยะเวลาของอาหารให้ยาวนาน คงทนมากยิ่งขึ้น ด้วยวิธีการแช่แข็ง ซึ่งเป็นการใช้ความเย็นแยกได้ตามระดับของการใช้อุณหภูมิ ได้ 2 ระดับ คือ การแช่เย็นหรือการใช้อุณหภูมิ เหนือจุดเยือกแข็ง และการแช่แข็งหรือการใช้อุณหภูมิต่ำกว่าจุดเยือกแข็ง โดย

การแช่เย็น การเก็บเนื้อสัตว์ไว้ในอุณหภูมิต่ำกว่าจุดเยือกแข็ง หรือการเก็บ เนื้อสัตว์ไว้ในห้องเย็นหรือตู้เย็น เรียกว่า การแช่เย็นในอุณหภูมิประมาณ 0 – 5 องศาเซลเซียส การใช้ความเย็นในการถนอมรักษาเนื้อสัตว์เป็นการยับยั้งการเจริญเติบโตของจุลินทรีย์ ที่มีอยู่ในผลิตภัณฑ์เท่านั้น ไม่ใช่การทำลายจุลินทรีย์ อุณหภูมิต่ำทำให้กระบวนการเมตาบอลิซึม ช้าลง โดยเฉพาะที่อุณหภูมิต่ำใกล้จุดเยือกแข็ง เมตาบอลิซึมของจุลินทรีย์จะช้าลง ดังนั้น จุลินทรีย์จึงเจริญเติบโตได้ช้ามาก ทำให้การเน่าเสียกิน เวลานานขึ้น

การแช่แข็ง เป็นการเก็บอาหารไว้ในอุณหภูมิที่ต่ำกว่าจุดเยือกแข็งหรือต่ำกว่า 0 องศาเซลเซียส การแช่แข็งเป็นการถนอมอาหารระยะยาวที่หากปฏิบัติอย่างถูกต้อง จะสามารถรักษาสี กลิ่น รส และคุณค่าทางอาหารอย่างมีประสิทธิภาพ ในกระบวนการแช่แข็งนั้น อุณหภูมิของอาหารถูกลดลงมา เราสามารถดึงความร้อนออก เพื่อลดอุณหภูมิของอาหารลงเรื่อยๆ จนต่ำกว่า องศา

เซลเซียส โดยที่น้ำในอาหารยังไม่เป็นน้ำแข็งใน สภาพที่อุณหภูมิของอาหารต่ำกว่าจุดเยือกของอาหารนั้น(SMEs Knowledge Center, 2557)

ข้าพเจ้าจึงหยิบยกเอาความสำคัญของการถนอมอาหารแบบแช่แข็งมาใช้ เพื่อตอบสนองแนวความคิดที่จะบันทึกเรื่องราวความ ทรงจำ ของบุคคลในครอบครัวผนึกเข้ากับเมล็ดข้าว ที่เป็นตัวแทนของสิ่งมีบุญคุณทั้งทางด้านการหล่อเลี้ยงชีวิตให้การเจริญเติบโต เป็นทั้งส่วนที่หลอมรวมสมาชิกในครอบครัวให้ได้กับมาอยู่พร้อมหน้าพร้อมตา ดึงคนในชุมชนให้ได้มีส่วนร่วมในการช่วยเหลือซึ่งกันและกัน เหมือนกับเมล็ดข้าวหลากหลายชนิดที่ข้าพเจ้านำมาผสมรวมเข้าหากัน

เมล็ดข้าวที่นำมาใช้ล้วนมีประโยชน์และคุณค่าที่แตกต่างกันออกไป รวมไปถึงสีรูปทรงแต่มีความเฉพาะในตัวของมันดังต่อไปนี้

ข้าวหอมมะลิเป็นข้าวที่มีคาร์โบไฮเดรตสูงถึง 71-77%ซึ่งทำหน้าที่ให้พลังงานแก่ร่างกาย นอกจากนี้ยังมีวิตามินบีที่ช่วยป้องกันโรคเหน็บชา วิตามินบี 2 ป้องกันโรคปากนกกระจอก แม้ว่าข้าวหอมมะลิจะถูกขัดสีจนคุณค่าประโยชน์น้อยลง แต่ยังคงได้รับความนิยมมาก เพราะเมื่อรับประทานแล้วจะให้ความรู้สึกที่นุ่มกว่าข้าวชนิดอื่นๆ(สาเจริญ)

ข้าวกล้อง คือธัญพืชโฮลเกรนหรือธัญพืชเต็มเมล็ดชนิดหนึ่งที่ไม่ได้ผ่านกระบวนการขัดสีให้ขาวสะอาด (หรืออาจจะขัดเพียงเล็กน้อย) จึงยังคงคุณค่าสารอาหารเอาไว้ค่อนข้างมากโดยเฉพาะบริเวณเยื่อหุ้มเมล็ด จะมีสารอาหารสำคัญ อาทิ วิตามินบี 1 บี 2 ซึ่งดีต่อระบบประสาทและสมอง กินแล้วความจำดี อารมณ์ดี ไม่เครียดง่าย มีส่วนช่วยป้องกันโรคเหน็บชา และทำให้เนื้อเยื่อต่างๆ เช่น เยื่อตา เยื่อใน ซึ่งในข้าวกล้องมีใยอาหารมากกว่าข้าวขาว 3-7

ข้าวไรซ์เบอร์รี่ เป็นข้าวที่เกิดขึ้นใหม่ จากการผสมข้ามพันธุ์ระหว่างข้าวเจ้าหอมนิล และข้าวขาวดอกมะลิ 105 มีลักษณะเป็นข้าวเจ้าสีม่วงเข้ม ซึ่งสีม่วงเข้มที่พบในข้าวไรซ์เบอร์รี่ เกิดขึ้นตามธรรมชาติมีส่วนประกอบเป็นสารแอนโทไซยานิน สารต้านอนุมูลอิสระ ที่มีประสิทธิภาพสูง นอกจากนี้ข้าวไรซ์เบอร์รี่ ยังมีเมล็ดเรียวยาว ผิวมันวาว มีกลิ่นหอมเป็นเอกลักษณ์ แล้วยังมีรสชาติหวาน กลมกล่อมชวนรับประทาน สามารถปลูกได้ตลอดทั้งปี โดยมีอายุเก็บเกี่ยวประมาณ 130 วัน นอกจากนี้รำข้าวและน้ำมันรำข้าวจากข้าวไรซ์เบอร์รี่ ยังมีคุณสมบัติต้านอนุมูลอิสระที่ดี ซึ่งทางการแพทย์นิยมนำไปใช้ทำผลิตภัณฑ์อาหารโภชนาบำบัดด้วย(Life, 2559)

ความเป็นมาและปัญหาในครอบครัว

ครอบครัวเป็นการรวมตัวของบุคคลที่มีความรัก ความผูกพัน มีปฏิสัมพันธ์ช่วยเหลือเกื้อกูลซึ่งกันและกัน ครอบครัวเป็นสถาบันสังคมที่เล็กที่สุดแต่เป็นสถาบันที่มีความสำคัญที่สุด เพราะเป็นหน่วยแรกที่ทำให้ชีวิตให้การเลี้ยงดู อบรมสั่งสอน ครอบครัวจึงเป็นแหล่งผลิตคนเข้าสู่สังคมสังคมจะดีขึ้นมากน้อยเพียงใดขึ้นอยู่กับครอบครัว เรียกโดยรวมว่าช่วยเหลือหลอมบุคลิกภาพของมนุษย์ สร้างและพัฒนาคุณภาพของมนุษย์ในสังคม

ครอบครัวของข้าพเจ้าเป็นครอบครัวหนึ่ง ที่มีสมาชิกในบ้านอยู่รวมกันทั้งหมด 7 คน ต่างตรงที่ในบ้านเป็นผู้หญิงเสียทั้งหมด บ้านเรามีพ่อที่เป็นเสาหลักของบ้านเพียงคนเดียว หล่อเลี้ยงชีวิตของทุกคนในบ้าน แต่ก็มีเหตุการณ์ที่ไม่คาดฝันเมื่อ “พ่อ” ผู้เป็นเสาหลักของบ้านได้จากไปด้วยโรคภัย ร้าย กว่าพวกเราจะรู้ตัวก็เข้าระยะที่ 4 จึงทำได้เพียงเก็บเกี่ยวความทรงจำช่วงเวลาที่เหลือไว้ให้มากที่สุด และแล้ววันนั้นก็มาถึงในเวลาอันรวดเร็ว ทั้งที่รู้อยู่แล้วไม่อาจหักห้ามใจได้ ข้าพเจ้ารับรู้ถึงความรู้สึกเสียใจที่ยังไม่ได้ตอบแทนพระคุณ เคืองคว้าวว่าเราจะอยู่กันอย่างไร คำถามมากมายวนเวียนอยู่อย่างนั้น แต่ชีวิตก็ต้องดำเนินต่อ พร้อมคุณานไปกับความทรงจำที่ดีเกี่ยวกับพ่อ

จากแม่ที่เป็นเพียงแม่บ้านเลี้ยงลูก บัดนี้ต้องทำหน้าที่เป็นผู้หาเลี้ยงทุกคนในบ้านแทนผู้เป็นพ่อ ข้าพเจ้าจดจำภาพนั้นได้เป็นอย่างดี ในวันที่เราต้องดูแลกัน ร่วมทุกข์ร่วมสุข ก้าวผ่านช่วงเวลานั้นโดยมียายที่เป็นร่มโพธิ์ร่มไทร เป็นที่พึ่งทางใจสุดท้ายของพวกเราในบ้านหลังนี้ หน้าที่หลักของ “ยาย” คือให้กำลังใจ ดูแลหลานๆ ทำอาหารอร่อยไว้คอยสมาชิกทุกคน เรารู้สึกหายเหนื่อยทุกๆ ครั้งที่มาถึงบ้าน ในทุกวัน เราจะทายกันว่าวันนี้กลับไปยายจะทำอะไรให้กินอีกน้า บ้านเราไม่มีโต๊ะอาหารราคาแพงๆ มีเพียงแต่นั่งล้อมวงสูมหัวกันกินข้าว พูดคุยสารทุกข์สุขดิบ แשרเรื่องราวของกัน แล้วยายก็เริ่มบทสนทนาเล่าเรื่องราวพาเราย้อนไปในอดีตที่เล่าซ้ำไปซ้ำมานับ 10 ครั้ง แต่เราไม่เคยขัดเพราะทุกครั้งเล่า เหมือนเราได้ย้อนกลับไปในอดีตในช่วงเวลาความสุขของยาย ในวัยเด็กที่ไม่มีใครก็มีแต่ท่านี้อะ (พ่อของยาย) ที่เป็นชวานารับจ้างกับทุ่งนาที่เป็นสนามเด็กเล่น ยายบอกเสมอว่า ทุกเรื่องราวที่ผ่านเข้ามาในล้วนแต่เป็นประสบการณ์ชีวิตทั้งนั้น เป็นความทรงจำที่ต่อให้เวลาล่วงเลยมานานแต่ก็ไม่เคยลืม เหมือนกับว่ามันฝังอยู่กับตัวเราไปจนวันตาย

ด้วยช่วงวัยของความสนุกสนานและต้องห่างบ้านเพื่อการศึกษา จึงทำให้ข้าพเจ้ามีความห่างไกลจากบ้านและครอบครัว จนหลงลืมความสำคัญของการมีอยู่ ในวันที่ 16 กันยายน 2561 เข้าวันพุธที่ไม่เหมือนกับทุกๆ วัน มีสายเรียกเข้าจากแม่ ยายเข้าโรงพยาบาลป่วยกะทันหัน เพียงแค่นี้ ยิน ใจมันหาย ทำตัวไม่ถูกและรู้สึกกระวนกระวายใจเป็นอย่างมากจนไม่เป็นอันทำงาน ข้าพเจ้าไม่รอช้า นั่งรถจากนครปฐมไปที่โรงพยาบาลทันที ในใจภาวนาเพียง “ขอให้ยายปลอดภัยด้วยเทอญ” แต่สายเกินไป ยายเข้ารับการรักษาตัดจากอาการก้อนเนื้อในสมอง คุณหมอบอกไม่รับรองว่าจะฟื้นและ

กลับมาเหมือนเดิมได้รีเปลา ข้าพเจ้าเพิ่งเข้าใจวันนี้เองว่า ออกจะแตกตายเป็นแบบนี้เอง แต่มนุษย์ทุกคนย่อมมีความหวัง หวังว่าจะมีปาฏิหาริย์เกิดขึ้นกับครอบครัวเรา สิ่งเดียวที่คิดในตอนนั้นคือตั้งใจไว้เลยว่าจะไม่ทิ้งยายไปไหนแล้ว ข้าพเจ้าจะอยู่กับยายทุกวันไม่ว่าจะกลับมาในสภาพไหน เจ้าหญิงนิทรา ความจำเสื่อมของเพียงแค่งกับมากลับมาอยู่ด้วยกันก่อน ข้าพเจ้าจะเป็นคนเล่าความทรงจำของเราเอง

หลังจากรอคอยความหวังอยู่หลายวัน ปาฏิหาริย์ก็เกิดขึ้น ยายล้มตาคืนหลังจากหลับอยู่หลายวัน มันเป็นวันที่โลกดูสดใสมาก รอยยิ้มปรากฏขึ้นบนใบหน้าของเรา ทุกคนดูสดชื่นและมีความสุข มันช่างเป็นภาพที่ดีที่สุดอีกวันที่ข้าพเจ้าจำได้ไม่เคยลืม ทุกคนห้อมล้อมรอบเตียง พวกเขารเรียกชื่อยาย ยาย... ได้ยินหนูน้อยแต่ยายกลับมีสีหน้าที่ดูเรียบเฉย ข้าพเจ้าจึงค่อยๆ ก้มลงกระซิบข้างๆหู “ยายจำหนูได้มั๊ย” ยายส่ายหัวเพียงเล็กน้อยและพูดด้วยน้ำเสียงแหบแห้งว่า “คิดถึงแต่ไม่รู้ว่าจะคิดถึงใคร” เหมือนเวลามันหยุดไปชั่วขณะ ความเสียใจนี้ไม่สามารถอธิบายออกมาเป็นคำพูดได้เลยว่ามันมากมายจนล้นในหัวใจขนาดไหน ได้แต่โทษตัวเองที่เราควรจะอยู่ด้วยกันมากกว่านี้ สร้างความทรงจำร่วมกันให้มากกว่านี้ เค้านคงทรมานมากที่มีความรู้สึกคิดถึงแต่จำไม่ได้ว่าเป็นใคร หลังจากวันนั้น ยายก็หลับและไม่ตื่นขึ้นมาอีกเลย

ข้าพเจ้านั้นนึกถึงความทรงจำนั้นเปรียบเสมือนของมีค่าใกล้ตัว เราอาจจะลืมให้ความสำคัญจะมารู้ตัวอีกทีก็เริ่มสูญเสียมันไปและไม่สามารถย้อนกลับมาแก้ไขหรือทำอะไรได้อีก จากการสูญเสียนี้ทำให้ข้าพเจ้าอยากเก็บสิ่งของที่มีความประทับใจหรือประสบการณ์ที่เป็นชีวิตของข้าพเจ้าไว้ให้นานเท่าที่จะทำได้ เก็บถนอมไว้ในความเย็น เพื่อหยุดเวลาความรู้สึกนั้นไม่ให้มันหายไปไหน และหันกลับมามองและให้ความสำคัญกับครอบครัว อยากรอให้ถึงวันที่จากไปกลับมาดูแลเอาใจใส่คนในครอบครัวให้มาก ทำทุกๆ วัน ให้เหมือนเป็นวันสุดท้ายเพราะความจริงของชีวิตคือทุกอย่างเป็นอนิจจัง คือเกิดขึ้นตั้งอยู่และเสื่อมสลายไปทุกอย่างไม่เว้น ทั้งสิ่งของที่เรารักและผูกพัน หรือแม้แต่ร่างกายวันหนึ่งก็ต้องเสื่อมลงจากความเป็นจริงเหล่านี้ เรามีเพียงวิธีเดียวคือเก็บถนอมความรักความผูกพันของข้าพเจ้าที่มีต่อครอบครัว ผ่านวัตถุสิ่งของที่ข้าพเจ้าจับมาแช่แข็งไว้ อย่างน้อย กระบวนการนี้ ก็ทำให้ภาพความทรงจำต่างๆ ที่เป็นทั้งความสุขของครอบครัว อบอวลอยู่รอบตัวข้าพเจ้าตลอดไป

ความสัมพันธ์ของวัตถุสิ่งของกับคนในครอบครัว

การถนอมไว้ด้วยการแช่แข็งว่าด้วยเนื้อหาเพื่อการเก็บรักษาส่วนสำคัญของการมีชีวิตให้แก่บุคคลที่เคารพรัก ซึ่งจากเราไปแล้ว สิ่งของหรือภาชนะที่เลือกนำมาใช้ล้วนแล้วแต่เป็นสิ่งที่มีความสัมพันธ์กับตัวของข้าพเจ้ากับบุคคลในครอบครัว ผ่านการเวลาและเป็นตัวดำเนินเรื่องราวของความทรงจำจากรุ่นสู่รุ่น

ครอบครัวของข้าพเจ้าเป็นครอบครัวไทยครอบครัวหนึ่งที่มีวิถีชีวิตที่เรียบง่ายจนออกจะโบราณด้วยซ้ำเพราะเรายังใช้ เตาถ่าน กาต้มน้ำ ปิ่นโต และเตารีดโบราณ ที่ไม่สะดวกต่อการใช้งานทุกคนในยุคนี้อาจจะยังไม่เคยสัมผัสหรือมองว่าเป็นกระบวนการประกอบอาหารที่ยุ่งยากเพราะต้องใช้เวลานานกว่าจะปรุงสุก ประกอบกับการพัฒนาของเทคโนโลยีที่เข้ามามีบทบาทในการใช้ชีวิต สะดวกสบายมากยิ่งขึ้น

ข้าพเจ้าโตมากับอาหารที่ทำมาจาก “เตาถ่าน” ตั้งแต่จำความได้ ข้าพเจ้ามองว่าเตาถ่านเป็นวิธีการประกอบอาหารที่ทำให้ความใส่ใจในทุกๆ ขั้นตอนการทำ นิ่งดูไม่ห่าง คอยเติมเชื้อไฟ หมั่นดูว่าอาหารสุกดีหรือยัง ทำให้ข้าพเจ้าเกิดความประทับใจและระลึกถึงบุคคลในครอบครัวที่ให้ความรักความอบอุ่นมีเคียด แม้เพียงได้กลิ่นของถ่านที่กำลังมอดไหม้มันทำให้ข้าพเจ้าหวนคิดถึงเรื่องราวตอนสมัยยังเป็นเด็กที่ทุกคนยังอยู่ด้วยกัน ในช่วงฤดูหนาวจะมีกำละมั่งสีเขียวรองน้ำต้มสุก จาก “กาต้มน้ำ” ใบแก่งที่หุบแทบจะไม่เหลือที่ยึดเหนี่ยว เทียวใส่จนเต็ม เพื่อรอเด็กๆ มาอาบน้ำจะได้ช่วยคลายหนาว มันเป็นความอบอุ่นที่ไม่ต้องอธิบายเป็นคำพูดเลยกับการที่ข้าพเจ้าได้รับการดูแลเอาใจใส่ หรือแม้แต่ “ปิ่นโต” ที่ถูกส่งต่อกันมาจากรุ่นตายเป็นสู่ลูกหลาน ที่ไม่ว่าจะไปที่ไหนก็จะมีกับข้าวใส่ไปเผื่อจะได้มีไว้กินกลางทาง

ความทรงจำนี้เป็นความทรงจำอันแสนพิเศษที่ข้าพเจ้าได้รับการเลี้ยงดูจากบุคคลอันเป็นที่รักในครอบครัว จึงทำให้ความทรงจำนั้นถูกปลูกฝังอย่าง ไม่มีการลืมเลือน ชุดความทรงจำนี้แม้เวลาจะผ่านเนิ่นนานเพียงใด

อิทธิพลจากศิลปิน

1. Néle Azevedo

ภาพที่ 1 ภาพศิลปิน Néle Azevedo

Néle Azevedo เกิดปี 1950 Santos Dumont, MG, บราซิล สัญชาติบราซิล Azevedo เป็นที่รู้จักในเรื่องนักแกะสลักและนักประติมากรรมน้ำแข็งในปี 2544 Azevedo เริ่มทำงานในโครงการอนุสาวรีย์จากคนชั้นล่าง ทำการแทรกแซงในพื้นที่เมืองที่พุดถึงอนุสาวรีย์สาธารณะร่วมสมัยในประเทศต่างๆ เช่น บราซิล คิวบา ญี่ปุ่น ฝรั่งเศส เยอรมนี โปรตุเกส และอิตาลี การแทรกแซงเหล่านี้กลายเป็นที่รู้จักไปทั่วโลกในนาม Army of Melting Men หรือเรียกง่ายๆ ว่า Melting Men โครงการนี้ประกอบด้วยรูปแกะสลักน้ำแข็งหลายพันชิ้นที่ถูกนำไปยังสถานที่กลางในเมือง และด้วยความช่วยเหลือจากผู้คนที่สัญจรไปมาจะถูกปล่อยให้ละลายภายใน 30 นาทีแล้วแต่สภาพอากาศ ประติมากรรมเป็นชายและหญิงตัวเล็กสูง 20 ซม. ในการดำเนินการไม่กี่นาที จะถูกละลายด้วยกระบวนการชั่วคราวของน้ำแข็ง โครงการนี้เริ่มต้นด้วยบุคคลที่โดดเด่นต่อมารูปแกะสลักน้ำแข็งขนาดเล็กจำนวนมากได้ถูกวางไว้ในพื้นที่สาธารณะของหลายเมือง ความทรงจำถูกจารึกไว้ในภาพถ่ายและแบ่งปันโดยทุกคน ไม่สงวนไว้สำหรับวีรบุรุษผู้ยิ่งใหญ่หรืออนุสรณ์สถานที่ยิ่งใหญ่ มันสูญเสียสภาพคงที่ เพื่อให้ได้ความเคลื่อนไหวในการเคลื่อนที่ของเมืองและการเปลี่ยนสถานะของน้ำ มันมุ่งเน้นไปที่รูปปั้นขนาดเล็กของผู้ชายตัวเล็กๆ ผู้ชายทั่วไปแม้ว่าเดิมทีจุดมุ่งหมายเพื่อวิจารณ์บทบาทของอนุสรณ์สถานในเมืองต่างๆ แต่นักอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมทั่วโลกต่างยอมรับผลงานของเธอในฐานะศิลปะการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

ภาพที่ 2

ภาพผลงานของ Nele Azevedo

ชื่อผลงาน minimum monument

เทคนิค Sculpture

ภาพที่ 3

ภาพผลงานของ Nele Azevedo

ชื่อผลงาน minimum monument

เทคนิค Sculpture

ภาพที่ 4

ภาพผลงานของ Nele Azevedo

ชื่อผลงาน minimum monument

เทคนิค Sculpture

ภาพที่ 5

ภาพผลงานของ Nele Azevedo

ชื่อผลงาน minimum monument

เทคนิค Sculpture

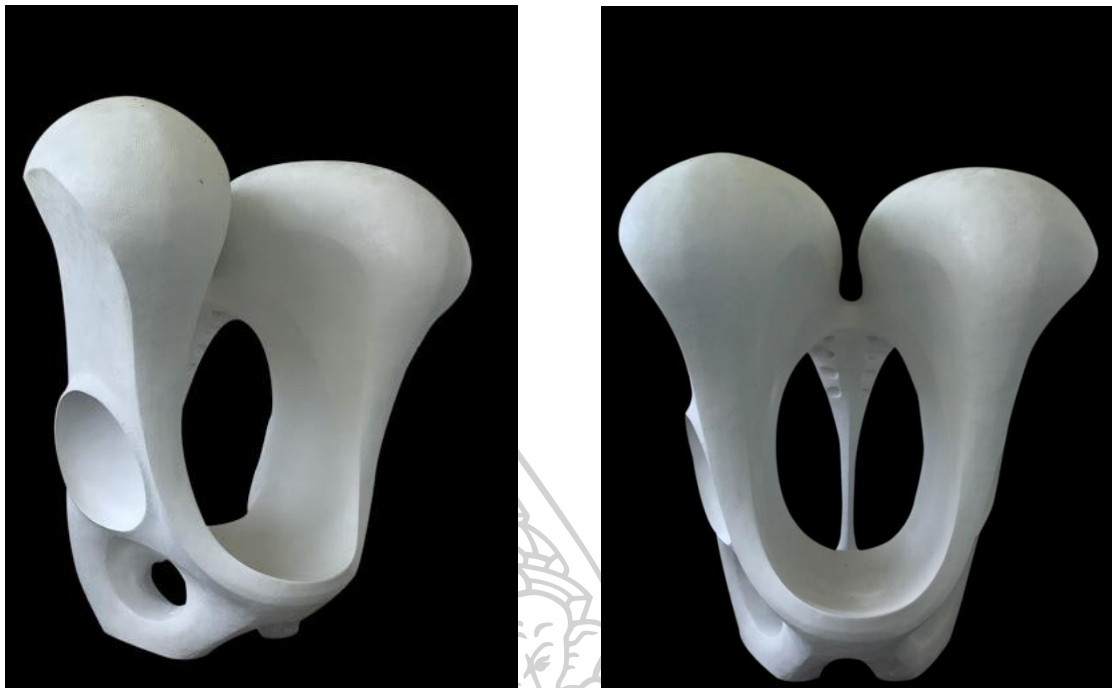
2. ลูกปลิว จันทรพุดซา

ภาพที่ 6 ภาพศิลปิน ลูกปลิว จันทรพุดซา

ศิลปินที่เป็นแรงบันดาลใจคนที่ 2 อาจารย์ลูกปลิว จันทรพุดซา เกิดเมื่อวันที่ 31 ธันวาคม 2523 ในอำเภอปากช่องจังหวัดนครราชสีมา เป็นศิลปินมือรางวัล ที่หยิบยกแรงบันดาลใจจากรักอันยิ่งใหญ่ไพศาลที่แม่มีให้กับลูก เป็นสายสัมพันธ์ระหว่างแม่และลูกเกิดการสืบทอดวัฒนธรรมในการดำเนินชีวิตที่งดงามและสมบูรณ์จากรุ่นสู่รุ่นตั้งแต่เกิดจนตาย การแสดงออกของศิลปินเป็นเทคนิคประติมากรรม เจตนาของศิลปินต้องการใช้รูปแบบประติมากรรมแม่แทนความเป็นแม่ เพื่อให้ผู้ชมมีปฏิสัมพันธ์ร่วมกับงานแทนความเป็นลูก เสมือนการจำลอง พื้นที่และบรรยากาศ ที่ได้อยู่ในการโอบอุ้มของแม่ร่วมกันทางความรู้สึกความคิดและจินตนาการร่วมกันเป็นเป้าหมายของการจัดนิทรรศการ ซึ่งศิลปินหวังว่าผลงานประติมากรรมจะช่วยสร้างสุนทรีย์ให้กับคนในสังคมและเป็นสื่อกลางในการสร้างสายสัมพันธ์อันดีระหว่างระหว่างบุคคลที่รักและช่วยปลูกจิตสำนึกให้แก่คนในสังคมได้รำลึกนึกถึงพระคุณของบุพการีและหวนคิดถึงคุณค่าที่แท้จริงของ “แม่คุณค่าของบุคคลที่รัก”

ผลงานสร้างสรรค์ของอาจารย์ลูกปลิว สร้างแรงบันดาลใจให้กับผู้ชมได้มีปฏิสัมพันธ์ไปกับผลงานศิลปะ ชวนให้ตระหนักถึงความรักของบุพการี เช่นเดียวกับข้าพเจ้าที่ต้องการนำเสนอมุมมองสายใย ความรักความผูกพัน ที่บุคคลในครอบครัวมอบให้ แทนค่าในเชิงสัญลักษณ์วัตถุแห่งความทรงจำ เสมือนการจำลองเอาภาพบรรยากาศความรู้สึก ณ ช่วงเวลานั้น

ภาพที่ 7

ภาพผลงานของ ลูกปลิว จันทร์พุดชา

ชื่อผลงาน บ้านหลังแรก

เทคนิค Fiber

ขนาด 190 x 204 x 246 cm

ปี 2557

ภาพที่ 8

ภาพผลงานของ ลุกปลิว จันทร์พุดซา

ชื่อผลงาน หัวใจ

เทคนิค บรอนซ์

ขนาด 30 x 50 x 30 cm

ปี 2560

ภาพที่ 9

ภาพผลงานของ ลูกลีว จันทร์พุดซา
ชื่อผลงาน หลังฝน
เทคนิค Fiber
ขนาด 205 x 140 x 50 cm
ปี 2556

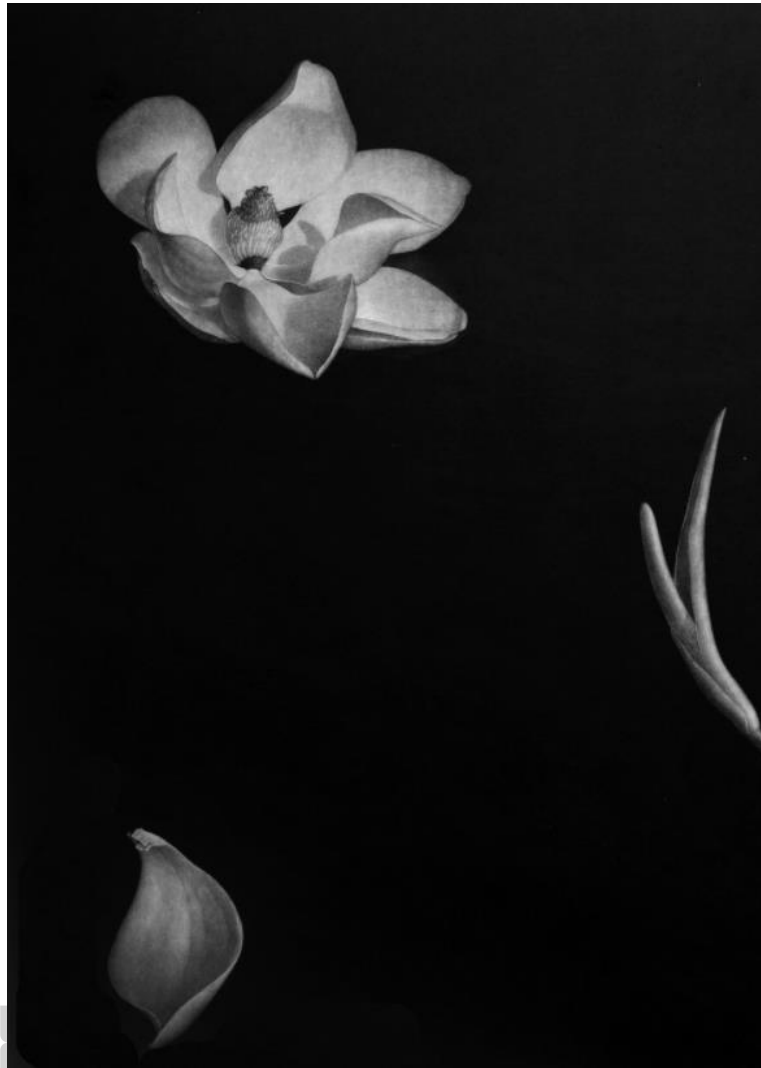
3. บุญมี แสงขำ

ภาพที่ 10 ภาพศิลปิน บุญมี แสงขำ

บุญมี แสงขำเกิดเมื่อวันที่ 13 เมษายน 2518 หน่อมราชบุรีที่มีความเชื่อในแนวทางพุทธศาสนาว่าด้วยเรื่องธรรมะเป็นเรื่องธรรมชาติ แรงบันดาลใจการชื่นชอบเมล็ดพืชพันธุ์ต่างๆ ที่แม่เป็นคนปลูก ทั้งธรรมะและธรรมชาติไว้ในจิตใจของศิลปิน บนพื้นที่ขาว เทา ดำ ตัวศิลปินให้ความหมายในเรื่องของความสงบในจิตใจ เปรียบเสมือนพื้นที่ว่างให้เราเข้าไปสัมผัส เราจะนึกถึงความกว้าง ความไม่มีตัวตน เหมือนการฝึกสมาธิบุญมีมองว่าสีขาวดำเป็นสีที่เรียบง่าย ไม่อยากให้สีเข้ามาวุ่นวายในการฝึกจิต ตำแหน่งที่วางเมล็ดพันธุ์ในแต่ละภาพ มองเห็นว่าความไม่สมดุลหรือความบิดเบี้ยวของธรรมชาติ และความอิสระของรูปทรง ในทุกวันจะเฝ้ามองธรรมชาติ มองว่าเมล็ดมันแตกยังไง ร่วงยังไง หล่นยังไง มันหล่นแล้วก็แตกออกงามไปอีก พร้อมทั้งจะขยายพันธุ์แตกต้นไม้แล้วกลายมาเป็นเมล็ดอีกครั้ง เหมือนการเวียนว่ายตายเกิดและวัฏสงสารของมนุษย์

ความประทับใจในตัวผลงานของ บุญมี แสงขำ สะท้อนให้เห็นถึงความเป็นธรรมชาติและธรรมชาติในจิตใจ จากการชื่นชอบและสนใจจากสิ่งที่อยู่ใกล้ตัว เป็นนัยยะของการเจริญเติบโตของเมล็ดพืช ที่แตกดอกออกผล ร่วงหล่น และกลับมาเจริญเติบโตขึ้นใหม่ หมุนวนเป็นวัฏจักร เปรียบเสมือนเมล็ดพืชในปิ่นโต พาน หาบ เต้า-กาน้ำ ที่เป็นสัญลักษณ์ของการมีชีวิตและการเจริญเติบโตที่ไม่มีวันสิ้นสุด วัตถุประสงค์อยู่บนพื้นที่ว่างสีดำ ที่แสดงถึงความเว้งว่าง ว่างเปล่า และไร้ซึ่งตัวตน

ภาพที่ 11

ภาพผลงานจากศิลปิน บุญมี แสงคำ

ชื่อผลงาน Essence, Truth, Reality No.11

เทคนิค MEZZOTINT

ขนาด 105 x 75 cm

ปี 2011

ภาพที่ 12

ภาพผลงานจากศิลปิน บุญมี แสงชำ

ชื่อผลงาน Essence, Truth, Reality No.1

เทคนิค MEZZOTINT

ขนาด 105 x 7 5cm

ปี 2011

ภาพที่ 13

ภาพผลงานจากศิลปิน บุญมี แสงคำ

ชื่อผลงาน สาระ สัจจะ ความจริง หมายเลข 10

เทคนิค MEZZOTINT

ขนาด 105 x 75 cm

ปี 2011

ภาพที่ 14

ภาพผลงานจากศิลปิน บุญมี แสงคำ

ชื่อผลงาน สาระ สัจจะ ความจริง หมายเลข 8

เทคนิค MEZZOTINT

ขนาด 105 x 75 cm

ปี 2011

บทที่ 3

การดำเนินงานและขั้นตอนการสร้างสรรค์

ผลงานการสร้างสรรค์ในวิทยานิพนธ์ชุดนี้ ต้องการนำเสนอวัตถุในความทรงจำผ่านมิติเวลา โดยศึกษามาจากของใช้ที่มีความเกี่ยวข้องกับบุคคลที่จากไปในครอบครัว นำเสนอผ่านวิธีการศิลปะ เทคนิคภาพพิมพ์ผสม เป็นตัวสื่อสารให้ผู้ชมมีความเข้าใจความรู้สึกของการหยุดเวลาไว้ด้วย กระบวนการแช่แข็ง โดยมีลำดับขั้นวิธีการดังต่อไปนี้

การค้นคว้าเพื่อการหาข้อมูลในการสร้างสรรค์

ผลงานวิทยานิพนธ์ชุด “ถนอมไว้ในรูปของความทรงจำ” ประกอบเข้าด้วยกัน 2 ส่วน คือ ด้านข้อมูลและเทคนิควิธีการสร้างสรรค์ ด้านข้อมูลมาจากเนื้อหาภายใต้เรื่องราวความทรงจำของ บุคคลในครอบครัวผ่านวัตถุที่นำมาแทนค่าและข้อมูลทางเทคนิควิธีการสร้างสรรค์หลายขั้นตอนก่อน จะนำไปสู่ผลงานศิลปะ 2 มิติ ซึ่งมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

1. ข้อมูลด้านเนื้อหา

ข้าพเจ้ามองว่า ความรักจากครอบครัวเป็นความรักในรูปแบบที่บริสุทธิ์ไร้การต่อรองและไม่มีเงื่อนไขเปรียบเทียบกับไม่มีสิ่งใดที่ได้มาโดยปราศจากความพยายาม” แม้ว่าสิ่งนั้นจะเป็นความรักที่เรา ได้รับโดยไม่มีเงื่อนไข แต่ความพยายามที่เกิดขึ้นคือ ความพยายามที่จะรักษามันไว้ให้ยาวนานเท่า นาน”(เอ็ดเวิร์ด เอ็ม. ฮัลโลเวลล์, 2546)

- เนื้อหาภายในผลงานวิทยานิพนธ์ชุดนี้มาจากประสบการณ์ตรงในชีวิตของข้าพเจ้าที่ไม่มีวัน ลืมเลือน ความรัก ความผูกพัน ความสุข ความทุกข์และการตายจากของบุคคลในครอบครัว โดย ใจความสำคัญหลัก เพื่อตอบสนองความรู้สึกภายในจิตใจที่โหยหาการมีอยู่ของบุคคลผู้นั้น

- ชวนให้ตระหนักถึงความทรงจำของครอบครัวนั้นเปรียบเสมือนของมีค่าใกล้ตัว เราอาจจะลืม ให้ความสำคัญ จะมารู้ตัวอีกทีก็เริ่มสูญเสียมันไปและไม่สามารถย้อนกลับไปแก้ไขหรือทำอะไรได้ อีก

2. รูปแบบของงาน

- เป็นแบบเหมือนจริงที่แสดงออกในเชิงสัญลักษณ์ด้วยการใช้วัตถุสิ่งของในความทรงจำ เช่น ปิ่นโต หาบ กาน้ำ พาน และสิ่งต่างๆ มาแช่แข็งไว้

- เก็บข้อมูลความประทับใจจากคำบอกเล่าของคุณครูในครอบครัว เพื่อนำมาเป็นภาพร่างทางความคิดในงานสร้างสรรค์

- นำสิ่งของที่ข้าพเจ้าประทับใจซึ่งมีความเชื่อมโยงกับบุคคลในครอบครัวมาเป็นต้นแบบในการทำแม่พิมพ์น้ำแข็งในขั้นตอนต่อไป

- ศึกษาข้อดีข้อเสียของการเก็บรักษาด้วยความเย็น เพื่อมาใช้ในเชิงสัญลักษณ์ของการเก็บรักษาความทรงจำ ที่สามารถเปลี่ยนแปลงได้ตลอดเวลา เพื่อให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ในวิทยานิพนธ์ของข้าพเจ้า

3. ข้อมูลด้านเทคนิควิธีการสร้างสรรค์

- บันทึกภาพถ่ายของแม่พิมพ์น้ำแข็งจากมุมมองของข้าพเจ้า และนำไปเข้าโปรแกรมตกแต่งภาพในคอมพิวเตอร์ (photoshop) เพื่อเก็บรายละเอียดความคมชัดของไฟล์งานสู่ขั้นตอนกระบวนการพิมพ์ในระบบภาพพิมพ์เทคนิคดิจิทัลปริ้น ผลิตภาพพิมพ์ตะแกรงไหม (Digital print/Silkscreen)

ภาพที่ 15 ภาพผลงานถนอมไว้ในความทรงจำ (Digital print/ Silkscreen)

ภาพที่ 16 ภาพผลงานถนอมไว้ในความทรงจำ (Digital print Silkscreen)

ภาพที่ 17 ภาพผลงานถนอมไว้ในความทรงจำ (Digital print Silkscreen)

อุปกรณ์ในการสร้างผลงานวิทยานิพนธ์

- รูปถ่ายบุคคลและวัตถุในอดีต
- ปิ่นโต, ทาบ, พาน, เตาเรียดโบราณ, เตาถ่าน, กาดัมน้ำ
- ข้าวนาๆ ชนิด
- อุปกรณ์ในการทำแม่พิมพ์
- ตู้แช่แข็ง
- กล้องถ่ายรูป
- คอมพิวเตอร์
- เครื่องพิมพ์ในระบบดิจิทัลพริ้น (Digital print)
- ผ้าแคนวาส (Canvas) ในการพิมพ์ผลงาน
- อุปกรณ์ในการทำภาพพิมพ์ตะแกรงไหม (Silkscreen)

ทัศนธาตุและองค์ประกอบในการสร้างสรรค์

การสร้างงานศิลปะโดยทั่วไป ศิลปินจะใช้ทัศนธาตุทุกอย่างผสมผสานกัน ดังนั้น เอกภาพของงานจึงซับซ้อนและมีความหมายลึกซึ้งอย่างยิ่ง จังหวะความเคลื่อนไหวที่ดี การเปลี่ยนแปลงของรูปทรงที่ดี จะเป็นไปได้โดยไม่มีความขัดแย้ง สามารถตอบสนองความคิด อารมณ์ หรือความรู้สึกของศิลปินได้อย่างไม่จำกัด

การนำวัตถุสิ่งของที่หลากหลายภายในกรอบคร่าวๆ ที่มาเป็นหลักในองค์ประกอบเพื่อบอกเล่าเรื่องราวและประสบการณ์ต่างๆ ที่ผ่านเข้ามาในชีวิตในหลายๆ มุมมองของช่วงเวลา โดยใช้สัญลักษณ์เฉพาะในการถ่ายทอดความรู้สึกผ่านรูปทรงของวัตถุในความทรงจำเช่น “กาน้ำและเตาถ่าน” เพื่อระลึกความอบอุ่นที่คนในครอบครัวมอบให้ต่อตัวข้าพเจ้า “ปิ่นโต” ถูกใช้เป็นสัญลักษณ์ในการเก็บรักษาส่วนที่สำคัญในการเก็บความรักความดีงามให้อยู่รวมกันเป็นกลุ่มก้อน “พาน” สัญลักษณ์ของการเทิดทูนบูชาสิ่งที่สำคัญที่สุดในชีวิต “เตาเรียดโบราณ” ที่หมายถึงการดูแลเอาใจใส่อบรมสั่งสอนในการวางตัวให้เป็นคนที่เรียบร้อย

“ข้าว” ที่ถูกใช้เป็นสัญลักษณ์แทนความหมายของความรักอันเป็นนิรันดร์ ที่ไม่ว่าจะผ่านไปกี่ช่วงวัยของชีวิต เราก็ผูกพันกับข้าวตั้งแต่เกิด จนถึงวันสุดท้ายของชีวิต วัยแรกเกิดแม่ใช้ช้อนค่อยๆ บดข้าวให้ลูกทีละคำ เพื่อให้ได้รู้จักสัมผัสแรกของการกินอาหาร วัยเด็กแม่ก็ยังป้อนข้าวลูกให้อิ่มท้องก่อนไปเรียนหนังสือ วัยหนุ่มสาวก็กินข้าวกับคนรัก ตักอาหารให้แทนความรู้สึกเอาใจใส่ เมื่อถึงวัยที่ต้องแยกออกไปมีครอบครัวก็จะเกิดการรวมตัวกันของญาติพี่น้องในวันหยุด มานั่งล้อมวงกินข้าวพูดคุยได้

ถามสารทุกข์ สุข ดิบ ด้วยความห่วงใย ยามชราลูกหลานจะคอยดูแลป้อนข้าวป้อนน้ำ ในวัยที่เจ็บป่วย และเมื่อมาถึงวันสุดท้ายของชีวิต ก็ยังคงมีสารับข้าววางไว้ข้างโลงศพ เพื่อระลึกถึงบุญคุณที่ทำให้เราเติบโตใหญ่มาตั้งแต่เล็กจนโต

องค์ประกอบในทางทัศนธาตุ ข้าพเจ้ามุ่งเน้นไปที่การจัดว่าวัตถุเพียงชิ้นเดียวบนพื้นหลังสีดำ เพราะอยากให้ แสง/เงา รูปทรงภายนอกและรูปทรงภายในผลงานมีความชัดเจนและเหมือนจริงมากที่สุด เป็นองค์ประกอบแรกที่ตาของมนุษย์มองเห็น และรับรู้พร้อมๆ กันทั้งรูปและพื้น โดยวัตถุจะเป็นรูปและบริเวณรอบๆ จะเป็นพื้น เหมือนการแยกองค์ประกอบตามความต่างต่างนั้นคือ ความมืด/ความสว่าง “มีและไม่มี”(ชลุค นิเมเสมอ, 2559)

1. รูปทรง (Form)

ในงานวิทยานิพนธ์ชุด “ถนอมไว้ในความทรงจำ” รูปทรงที่ใช้สื่อสารมาจากการได้รับประสบการณ์ตรงในชีวิตของข้าพเจ้า ภายในงานจึงปรากฏรูปทรงใหม่ ที่มีการพลิกเข้าหากันของรูปทรงเรขาคณิต (Geometric Form) และรูปทรงอินทรีย์รูป (Organic Form) อย่างมีเอกภาพ

อีกนัยหนึ่ง ข้าพเจ้าต้องการสะท้อนให้เห็นถึงสิ่งที่รับรู้จากโลกภายนอกผสมผสานเข้ากับจินตนาการจากสภาวะจิตภายใน แทนค่าในเชิงสัญลักษณ์ของมวลน้ำแข็งรูปทรง ปีนโต, เต่า-กาน้ำ, พาน, หาบและเตารีดโบราณ รวมตัวเข้ากับเมล็ดข้าว บนพื้นที่ว่างเปล่าสีดำ แสดงออกให้เห็นถึงความหนาวเย็นและอบอุ่นในเวลาเดียวกัน ถ่ายทอดความรู้สึกออกมาในรูปแบบของงานภาพพิมพ์

ภาพที่ 18 ภาพแสดงทัศนธาตุของรูปทรง (Form)

1.1 รูปทรงภายนอก

ข้าพเจ้าใช้รูปทรงภายนอกเป็นเรขาคณิต (Geometric Form) ที่มีความโปร่งใสเป็นหลัก แต่เมื่อมองงานอย่างพินิจวิเคราะห์ จะเห็นว่าภายในรูปทรงเรขาคณิตนั้นยังมีการรวมกลุ่มกันของรูปทรงภายใน

ภาพที่ 19 ภาพแสดงทัศนธาตุของรูปทรงภายนอก

1.2 รูปทรงภายใน

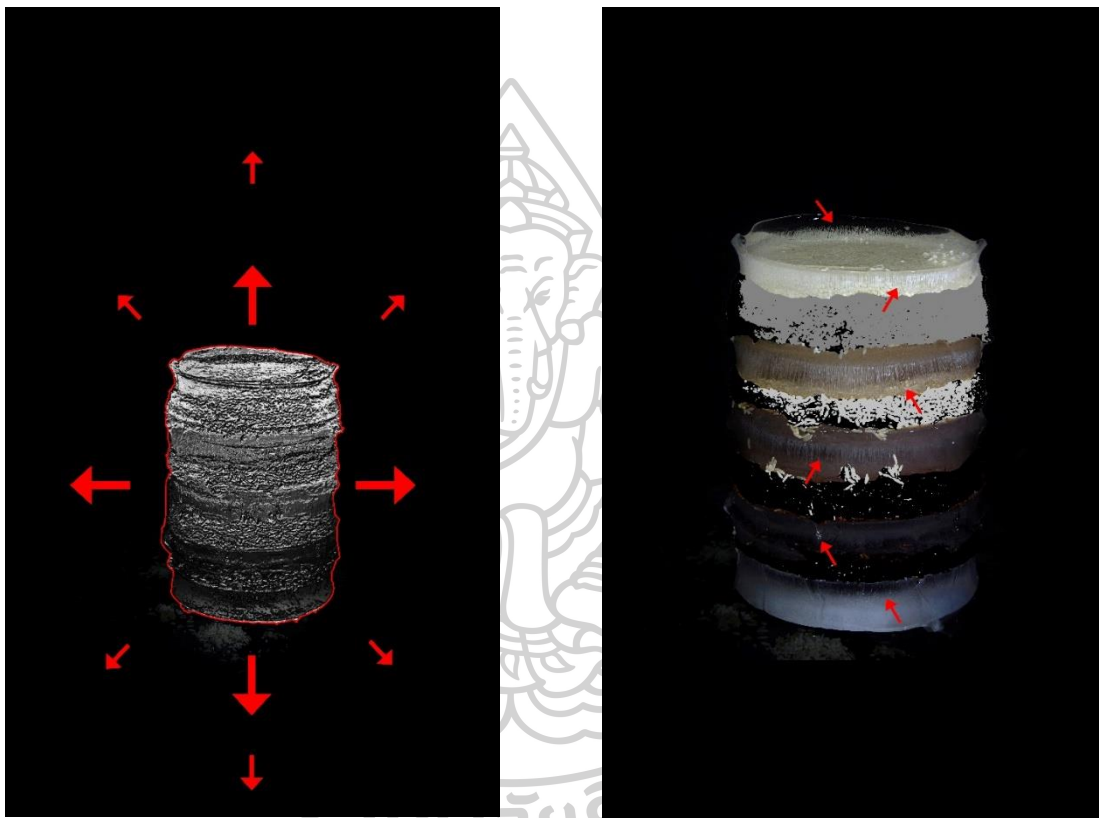
เป็นรูปทรงอินทรีย์รูป (Organic Form) เป็นรูปทรงที่มาจากธรรมชาติ เมื่อกล่าวถึงอินทรีย์รูปในงานศิลปะจะหมายถึง รูปทรงที่ให้ความรู้สึกว่ามีโครงสร้างของสิ่งมีชีวิตและเจริญเติบโตถูกซ้อนกันเป็นชั้นๆ อยู่ภายในรูปทรงเรขาคณิต

ภาพที่ 20 ภาพแสดงทัศนธาตุของรูปทรงภายใน

2. พื้นที่ว่าง (Space) และความโปร่งใส

ผลงานวิทยานิพนธ์ชุดนี้ ข้าพเจ้าใช้พื้นที่ว่างที่ถูกจัดวางด้วยพื้นหลังสีดำเป็นหลัก เพื่อแสดงถึงอาการโรคเศร้า ความว่างเปล่าและการไว้ทุกข์ พื้นที่ว่างสีดำจึงเปรียบเหมือนผลผลิตจากความทรงจำและประสบการณ์ในชีวิตของตัวข้าพเจ้าที่ไม่มีวันลืมเลือนที่มีทั้งความรัก ความผูกพัน ความสุข ความทุกข์และการตายจาก

ภาพที่ 21 ภาพแสดงทัศนธาตุของพื้นที่ว่าง (Space) และความโปร่งใส

ขั้นตอนการจัดทำรูปแบบของรูปทรงสัญลักษณ์และเตรียมแม่พิมพ์น้ำแข็ง

- ขั้นตอนนี้เป็นขั้นตอนแรกของการสร้างสรรค์ผลงานเมื่อข้าพเจ้าได้วัตถุดิบที่เป็นความประทับใจมาเป็นต้นแบบแล้ว ก็เริ่มดำเนินการถอดแม่พิมพ์
- แบ่งพิมพ์ออกเป็น 2 ส่วน โดยใช้ดินน้ำมันกั้นพิมพ์เป็นแถบ เพื่อเป็นการแบ่งชิ้นงานออกเป็น 2 ชิ้นให้ง่ายต่อการถอดต้นแบบตอนเป็นน้ำแข็ง

ภาพที่ 22 ภาพแสดงวิธีการแบ่งพิมพ์ต้นแบบของการขึ้นรูปน้ำแข็ง
ภาพถ่ายโดยผู้วิจัยสร้างสรรค์

ขั้นตอนการทำพิมพ์ซิลิโคน

- นำยางซิลิโคนสำหรับทำแม่พิมพ์ผสมกับตัวเร่งยางซิลิโคนให้เข้ากันโดยอัตราส่วนขึ้นอยู่กับปริมาณที่จะใช้เทลงวัสดุ

ตารางแสดงอัตราส่วนในการผสมยางซิลิโคน

ปริมาณยางซิลิโคน	ผสมอัตราส่วน 2 %	ผสมอัตราส่วน 4 %
100 g	½ ช้อนชา	1 ช้อนชา
500 g	1.5 ช้อนชา	3 ช้อนชา
1000 g	3 ช้อนชา	5 ช้อนชา

- เทคนิคสำคัญในการผสมซิลิโคน ต้องคนส่วนผสมให้เข้ากันอย่างทั่วถึง เพราะถ้าคนซิลิโคนกับตัวเร่งไม่เข้ากันจะทำให้ตัวเนื้อยางเวลาเทลงพิมพ์แล้วไม่แห้ง

ภาพที่ 23

ภาพแสดงการเทซิลิโคนลงบนพิมพ์ต้นแบบ ภาพถ่ายโดยผู้วิจัยสร้างสรรค์

- เทชิลิโคนลงแม่พิมพ์เป็นจำนวน 4 ครั้ง เพื่อให้แม่พิมพ์มีความหนาพอที่จะรับน้ำหนักของน้ำแข็งที่แข็งตัวโดยในแต่ละครั้งของการเทชิลิโคนแม่พิมพ์จะต้องแห้งสนิทเพื่อไม่ให้เกิดการแบ่งชั้นของตัวชิลิโคน
- เมื่อเทชิลิโคนแล้วในทุก ๆ ครั้ง จะเกิดฟองอากาศที่ตัวยาง ให้ใช้ไม้ที่มีปลายแหลมจิ้มไปที่ฟองอากาศเพื่อให้พิมพ์มีพื้นผิวที่เรียบและเตรียมผิวสำหรับชั้นต่อไป

ภาพที่ 24 ภาพแสดงการเทชิลิโคนลงบนพิมพ์ต้นแบบ ภาพถ่ายโดยผู้วิจัยสร้างสรรค์

ขั้นตอนการทำพิมพ์ปูนปลาสเตอร์

- เมื่อขั้นตอนการทำซิลิโคนเสร็จเรียบร้อยแล้ว ขั้นตอนต่อไปคือการเตรียมพิมพ์ปูนปลาสเตอร์
- นำน้ำใส่ลงในภาชนะที่เตรียมไว้ ค่อยๆ โรยปูนปลาสเตอร์ลงในน้ำทีละชั้น โดยไม่ควรเทน้ำลงไป
ไปในปูนปลาสเตอร์เพราะจะทำให้ปูนดูน้ำไม่ทั่วถึงอาจทำให้ปูนปลาสเตอร์จับกันเป็นก้อนได้
- ปล่อยให้ปูนดูดซับน้ำจากสีขาวให้เป็นสีขาวขุ่น จากนั้นเริ่มคนส่วนผสมให้เข้ากันจนเป็นเนื้อ
ครีมแล้วค่อยๆ เทปูนปลาสเตอร์ลงบนแม่พิมพ์ที่มีผิวของยางซิลิโคนที่เตรียมไว้ในขั้นตอน
ข้างต้น

ภาพที่ 25 ภาพแสดงขั้นตอนการทำพิมพ์ปูน ภาพถ่ายโดยผู้วิจัยสร้างสรรค์

เทปูนประมาณ 3 ชั้น โดยชั้นแรกเป็นการเทปูนเพื่อให้คลุมกับพื้นผิวซิลิโคน ชั้นที่ 2 เป็นการเท
ปูนแล้วใช้ใยกามมะพร้าวยัดให้ปูนชั้นแรกเข้ากับชั้นที่ 2 เพื่อเพิ่มความแข็งแรงของพิมพ์-ชั้นสุดท้าย
เป็นการปิดหน้าผิวของพิมพ์และเป็นการทำให้พื้นผิวของพิมพ์ปูนปลาสเตอร์เรียบเป็นการเสร็จ
ขั้นตอนการเตรียมพิมพ์เพื่อเตรียมขั้นตอนต่อไป

ภาพที่ 26 ภาพแสดงขั้นตอนสุดท้ายของพิมพ์ปูนปลาสเตอร์ ภาพถ่ายโดยผู้วิจัยสร้างสรรค์

ขั้นตอนการแช่แข็ง

ภาพที่ 27 ภาพแสดงขั้นตอนการแช่พิมพ์ ภาพถ่ายโดยผู้วิจัยสร้างสรรค์

ขั้นตอนการสร้างสรรค์ผลงานที่สำคัญอีกหนึ่งวิธีการคือการแช่พิมพ์ โดยการนำพิมพ์ที่เตรียมไว้แช่ในตู้แช่โดยอุณหภูมิที่ใช้จะอยู่ที่ประมาณ 18 องศาเซลเซียส หลังจากนั้นนำน้ำเทลงไปเป็นชั้นแรกเพียง 1 ส่วน 4 ของชิ้นงาน ใช้เวลาประมาณ 4-5 ชม. เป็นการเตรียมชั้นแรกเพื่อที่ชั้นต่อไปจะเริ่มใส่เมล็ดพันธ์เช่นข้าวหรือธัญพืชอื่น

ขั้นตอนที่ 2 เมื่อชั้นแรกแข็งพอดีแล้วก็เริ่มใส่น้ำที่ละน้อยและโรยเมล็ดข้าวให้ทั่วแม่พิมพ์ เติมน้ำอีกเล็กน้อยให้ท่วมเมล็ดข้าวพอดี ระยะเวลาที่ใช้ประมาณ 1 วันเพื่อให้ข้าวกับน้ำมีความแข็งแรงและยึดเกาะกันเป็นหนึ่งเดียวจึงจะเริ่มชั้นต่อไปเพื่อให้เป็นรูปทรงน้ำแข็งที่สมบูรณ์

เมื่อขั้นตอน 1 และ 2 มีความหนาแน่นมากพอก็ทำการเติมน้ำและใส่เมล็ดข้าวเพิ่มเติมตามความพอใจของตัวข้าพเจ้า ซึ่งขั้นตอนแต่ละขั้นจะใช้เวลาอย่างน้อย 1 วัน เพื่อดูความหนาแน่นของน้ำแข็งกับข้าว รวมกระบวนการแช่พิมพ์ในแต่ละ 1 พิมพ์จะอยู่ที่ประมาณ 7 วันขึ้นไป อยู่ที่รูปแบบความยากง่ายของพิมพ์ในแต่ละชิ้นงาน

เมื่อแม่พิมพ์แข็งได้รูปก็ทำการถอดพิมพ์โดยการกระเทาะน้ำแข็งบริเวณรอบนอกของพิมพ์ เพื่อแยกพิมพ์ที่ทำไว้เป็น 2 ส่วน จากนั้นใช้น้ำค่อยๆ ราดลงไปที่ปูนปลาสเตอร์ เพื่อให้ปูนปลาสเตอร์กลับยางหลุดออกจากกันและเป็นตัวผลงาน เพื่อที่จะนำไปเป็นต้นแบบในการถ่ายภาพในขั้นต่อไป

ภาพที่ 28

ภาพแสดงขั้นตอนการแช่แข็ง ภาพถ่ายโดยผู้วิจัยสร้างสรรค์

ขั้นตอนและกระบวนการถ่ายภาพ

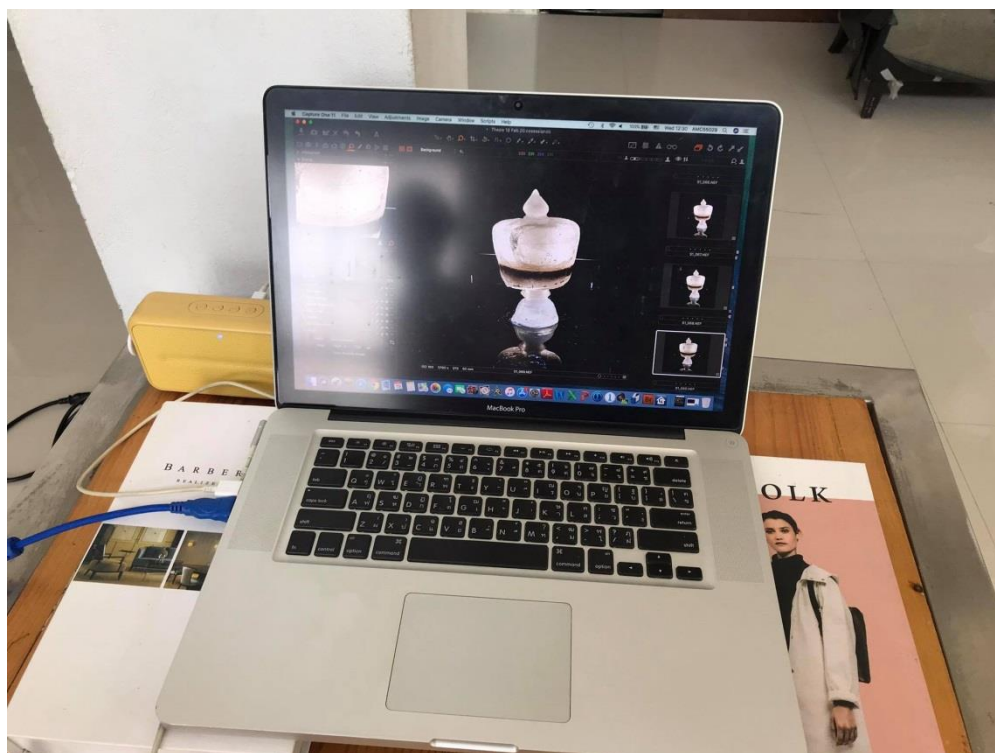

ภาพที่ 29 ภาพแสดงการถ่ายภาพเพื่อเป็นต้นแบบในการสร้างสรรค์
ภาพถ่ายโดยผู้วิจัยสร้างสรรค์

ภาพที่ 30 ภาพแสดงการถ่ายภาพเพื่อเป็นต้นแบบในการสร้างสรรค์
ภาพถ่ายโดยผู้วิจัยสร้างสรรค์

ขั้นตอนการถ่ายภาพข้าพเจ้าใช้ทิศทางของแสงจากด้านข้าง (Side Lighting) การถ่ายภาพโดยให้ทิศทางของแสงเข้าทางด้านข้างของวัตถุในแนวราบด้านข้างซ้ายหรือด้านขวาภาพที่ได้จะมีลักษณะด้านที่ได้รับแสงจะมีความสว่างกว่าอีกด้านหนึ่งทำให้เกิดลักษณะของเงาดำเพิ่มมิติให้กับภาพช่วยให้จับเน้นรายละเอียดของตัวแบบได้มาก

ภาพที่ 31 ภาพแสดงการทำภาพต้นแบบ ภาพถ่ายโดยผู้วิจัยสร้างสรรค์

กระบวนการสร้างภาพต้นแบบนั้น เมื่อเราได้องค์ประกอบภาพและแสงเงาที่ต้องการแล้ว จึงนำเข้าสู่กระบวนการสร้างสรรค์ผลงานโดยใช้โปรแกรม Photoshop ในการปรับความคมชัดของผลงานให้งานมีความละเอียดและคมชัดมากยิ่งขึ้น ลบพื้นหลังให้มีพื้นของแสงที่สม่ำเสมอ จากนั้นทำการกำหนดขนาดของภาพและบันทึกไฟล์ เพื่อทำการทำกระบวนการขั้นต่อไป

ขั้นตอนระบบการพิมพ์ดิจิทัลปริ้น (Digital print)

ภาพที่ 32 ภาพแสดงการพิมพ์ด้วยขั้นตอนระบบการพิมพ์ดิจิทัลปริ้น (Digital print)
ภาพถ่ายโดยผู้วิจัยสร้างสรรค์

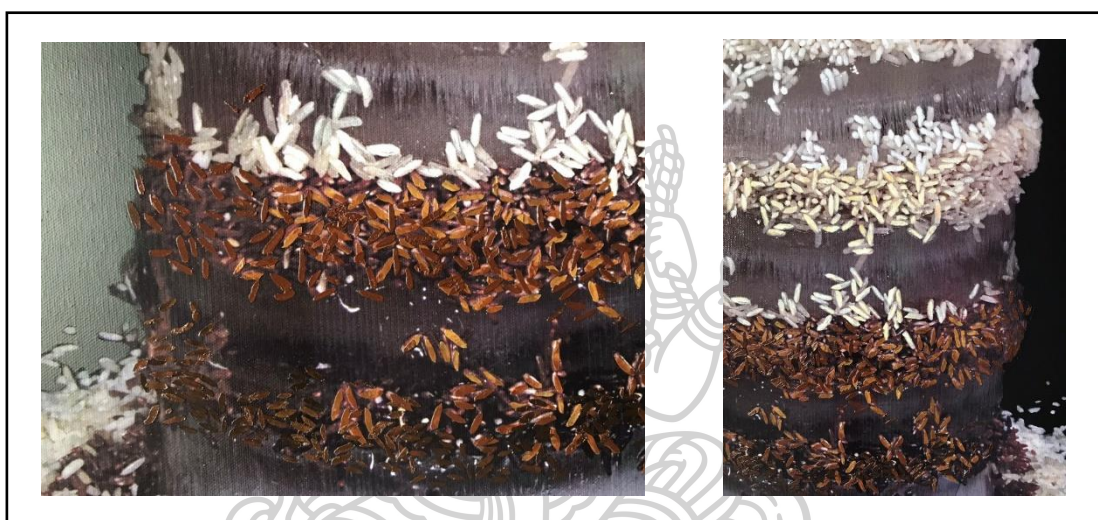
ขั้นตอนการพิมพ์ใช้ระบบ Giclee (จี-เคร) เป็นคำที่มีรากศัพท์จากภาษาฝรั่งเศสใช้เรียกวิธีการพิมพ์สำเนา (Reproduction) ด้วยระบบ inkjet ที่มีคุณภาพสูงโดยเครื่อง Inkjet ที่ใช้กันทั่วไปปกติจะมีหมึกสี 4 ตลับ แต่ Giclee จะมีอย่างน้อย 8 ตลับ เพื่อทำให้เกิดความละเอียดของสีที่ลึกซึ้งกว่า Inkjet โดยทั่วไป ในอดีต Giclee นำมาใช้เพื่อตอบสนองความต้องการให้แก่ศิลปินที่สร้างสรรค์ผลงาน อาทิ Fine Art ที่ต้องการให้ผลงานสามารถเผยแพร่ไปในวงกว้างด้วยการผลิตซ้ำ โดยสามารถยังคงคุณภาพของรายละเอียด สี และความคงทนต่อการเก็บรักษา ซึ่งหากเก็บในที่มืดไม่โดนแสงแดดโดยตรงและความชื้นที่เหมาะสม สามารถเก็บผลงานได้นับร้อยปี

ภาพที่ 33 ภาพแสดงการพิมพ์ด้วยขั้นตอนระบบการพิมพ์ดิจิทัลปริ้น Digital print
ภาพถ่ายโดยผู้วิจัยสร้างสรรค์

- เมื่อได้ภาพต้นแบบแล้วก็มาเก็บรายละเอียดด้วยการทำเทคนิคซิลค์สกรีน (Silkscreen) เพื่อเน้นในส่วนของเมล็ดข้าวให้มีความนูนขึ้นมา เพื่อเป็นการเน้นส่วนที่มีความสำคัญในผลงาน เพื่อให้ เกิดพื้นผิวที่แตกต่างในงานสร้างสรรค์

ขั้นตอนกระบวนการซิลค์สกรีน (Silkscreen)

ภาพที่ 34

ภาพแสดงขั้นตอนการเก็บรายละเอียดด้วยเทคนิคซิลค์สกรีน (Silkscreen)

ภาพถ่ายโดยผู้วิจัยสร้างสรรค์

บทที่ 4

แนวทางและการพัฒนาผลงานสร้างสรรค์

ในการดำเนินงานการสร้างสรรค์ผลงานของข้าพเจ้า ได้มีการเริ่มทดลอง เรียนรู้ และพัฒนา ทั้งแนวความคิดให้มีความลึกซึ้งมากขึ้น ปรับเปลี่ยนและปรับปรุงหลายๆ เทคนิคให้ค่อยๆ สอดคล้อง กับแนวทางของผลงานจึงแบ่งการพัฒนาการของผลงานเป็น 2 ระยะดังนี้

การพัฒนาเนื้อหาและแนวความคิดในระยะที่ 1

ในการสร้างสรรค์ผลงานในระยะแรกนี้ ข้าพเจ้าได้มีการทดลองทำเทคนิคอยู่หลายเทคนิค เช่น ภาพพิมพ์แกะไม้ (woodcut) ภาพพิมพ์หิน (Lithograph) และภาพพิมพ์ตะแกรงไหม (silkscreen) โดยแนวความคิดเป็นการมุ่งเน้นไปในกรอบครีวตัวเองเป็นหลักสัญลักษณ์ ที่ใช้เป็นวัตถุ สิ่งของที่มาจากของใช้ในครอบครัวสัญลักษณ์ของการถนอม ยังคงเป็นน้ำแข็งที่ยังไม่ได้เป็นรูปทรงที่เราทำขึ้นมา เป็นเพียงแต่วัตถุที่อยู่ในก้อนสีเหลืองน้ำแข็งเพียงเท่านั้น

ภาพที่ 35 ผลงานก่อนวิทยานิพนธ์ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2559
ชื่อผลงาน บันทึกรักไว้ในความทรงจำ หมายเลข 1
ขนาด 70 x 100 เซนติเมตร
เทคนิค ภาพพิมพ์แกะไม้ (Woodcut)

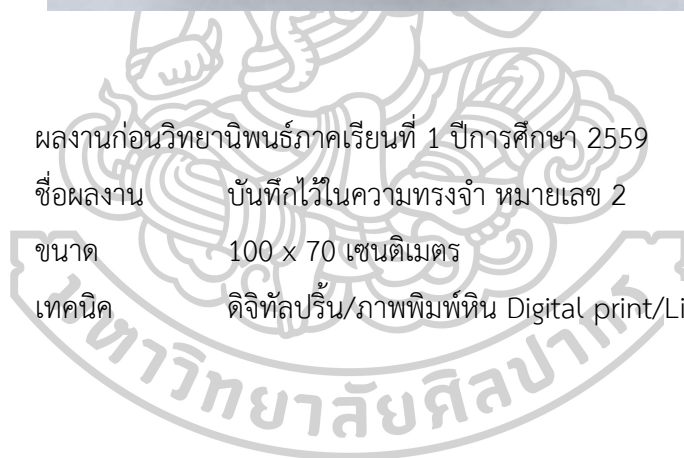
ภาพที่ 36

ผลงานก่อนวิทยานิพนธ์ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2559

ชื่อผลงาน บันทึกรักไว้ในความทรงจำ หมายเลข 2

ขนาด 100 x 70 เซนติเมตร

เทคนิค ดิจิทัลปรินท์/ภาพพิมพ์หิน Digital print/Lithography

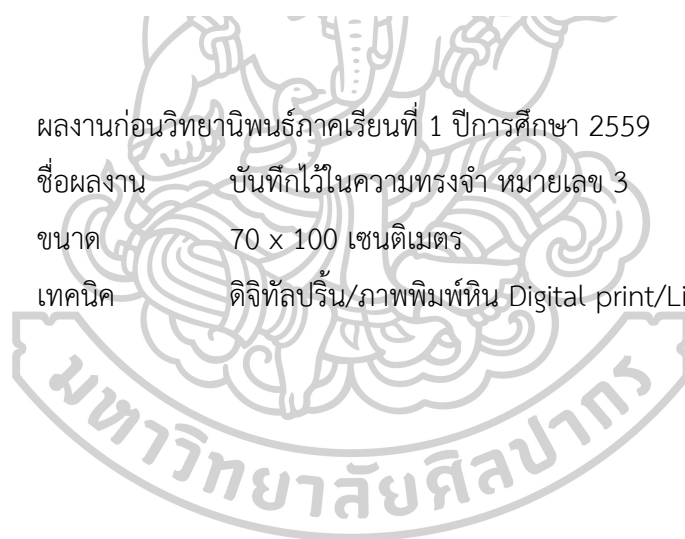
ภาพที่ 37

ผลงานก่อนวิทยานิพนธ์ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2559

ชื่อผลงาน บันทึกรุ่นในความทรงจำ หมายเลข 3

ขนาด 70 x 100 เซนติเมตร

เทคนิค ดิจิทัลปริ้น/ภาพพิมพ์หิน Digital print/Lithography

ภาพที่ 38

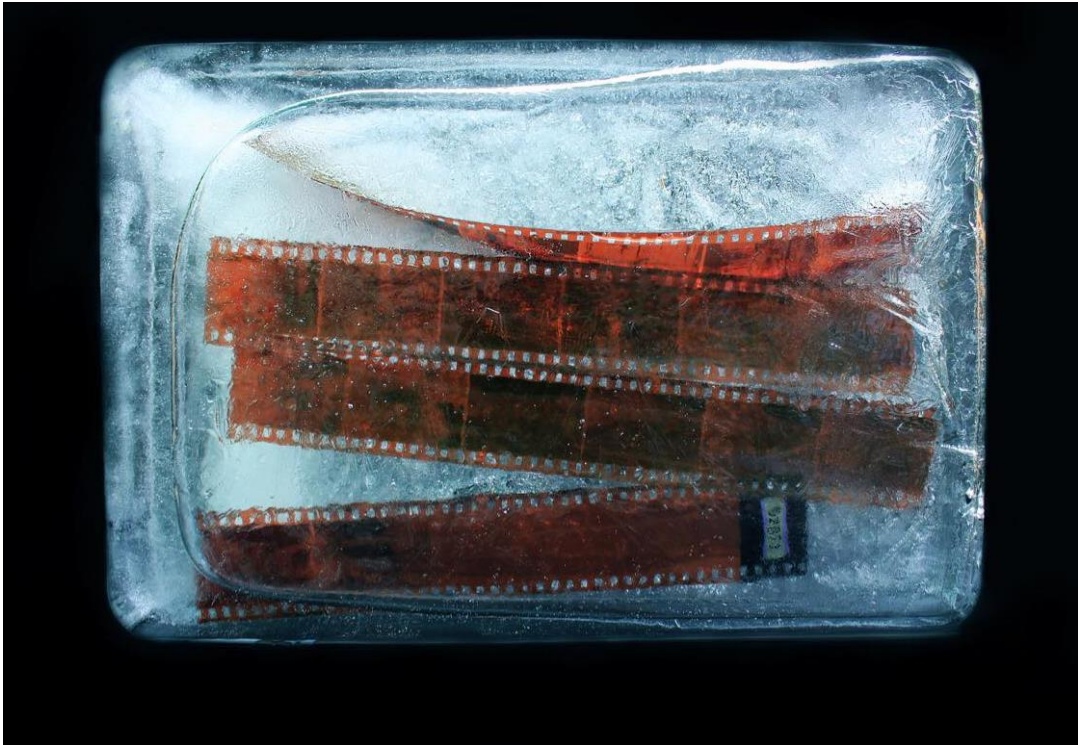
ผลงานก่อนวิทยานิพนธ์ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2559

ชื่อผลงาน บันทึกริ้วในความทรงจำ หมายเลข 4

ขนาด 70 x 100 เซนติเมตร

เทคนิค ดิจิทัลปริ้น/ภาพพิมพ์หิน Digital print/Lithography

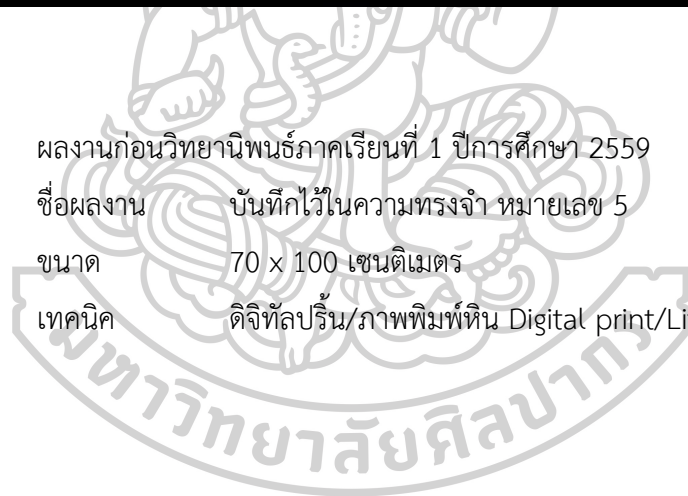
ภาพที่ 39

ผลงานก่อนวิทยานิพนธ์ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2559

ชื่อผลงาน บันทึกรไว้ในความทรงจำ หมายเลข 5

ขนาด 70 x 100 เซนติเมตร

เทคนิค ดิจิทัลปรินท์/ภาพพิมพ์หิน Digital print/Lithography

ภาพที่ 40

ผลงานก่อนวิทยานิพนธ์ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2559

ชื่อผลงาน บันทึกไว้ในความทรงจำ หมายเลข 6

ขนาด 70 x 100 เซนติเมตร

เทคนิค ดิจิตัลปรินท์/ภาพพิมพ์หิน Digital print/Lithography

การพัฒนาและปรับปรุงผลงานในระยะที่ 2

ผลงานในระยะนี้ข้าพเจ้า ได้พัฒนา ทบทวนความคิดมากขึ้น โดยมีการพัฒนารูปแบบเริ่มจากการตีความหมายของการถนอมในแบบที่เป็นเรา จึงทำให้เกิดการสร้างสรรค์ก้อนน้ำแข็งที่มีรูปทรงเป็นของตัวเอง โดยนำวัตถุดิบของภายในบ้านมาเป็นต้นแบบ มองบรรยากาศของสี องค์ประกอบของสีที่ใช้ในพื้นที่หลังว่า หากเราแทนพื้นหลังเป็นพื้นที่ของการเชื่อมต่อระหว่างตัววัตถุที่มีความใส สีดำก็จะช่วยให้ความใสของก้อนน้ำแข็งมีความชัดเจนมากยิ่งขึ้น รวมไปถึงช่วยให้ความรู้สึกของความรู้สึก ว่างเปล่า มี-ไม่มี และการจากไปของบุคคลอันเป็นที่รักยิ่งชัดเจนขึ้น

ภาพที่ 41

ผลงานก่อนวิทยานิพนธ์ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2560

ชื่อผลงาน ถนอมไว้ในรูปทรงของความทรงจำ หมายเลข 1

ขนาด 160 x 120 เซนติเมตร

เทคนิค ดิจิทัลพริ้น/ภาพพิมพ์ตะแกรงไหม Digital print / Silkscreen

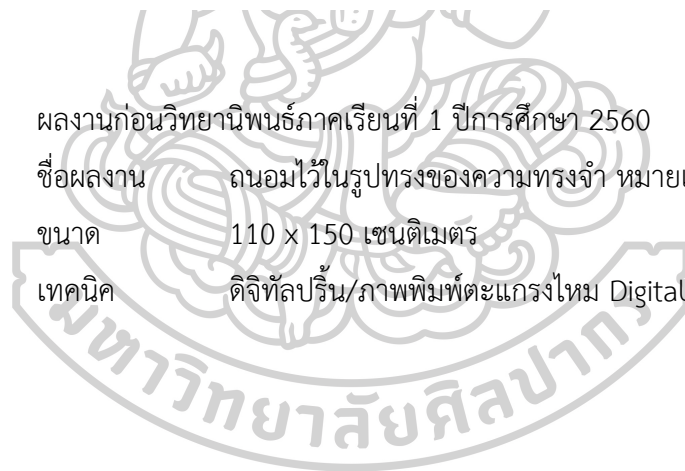
ภาพที่ 42

ผลงานก่อนวิทยานิพนธ์ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2560

ชื่อผลงาน ถนอมไว้ในรูปทรงของความทรงจำ หมายเลข 2

ขนาด 110 x 150 เซนติเมตร

เทคนิค ดิจิทัลปรินท์/ภาพพิมพ์ตะแกรงไหม Digital print / Silkscreen

ภาพที่ 43

ผลงานก่อนวิทยานิพนธ์ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2560

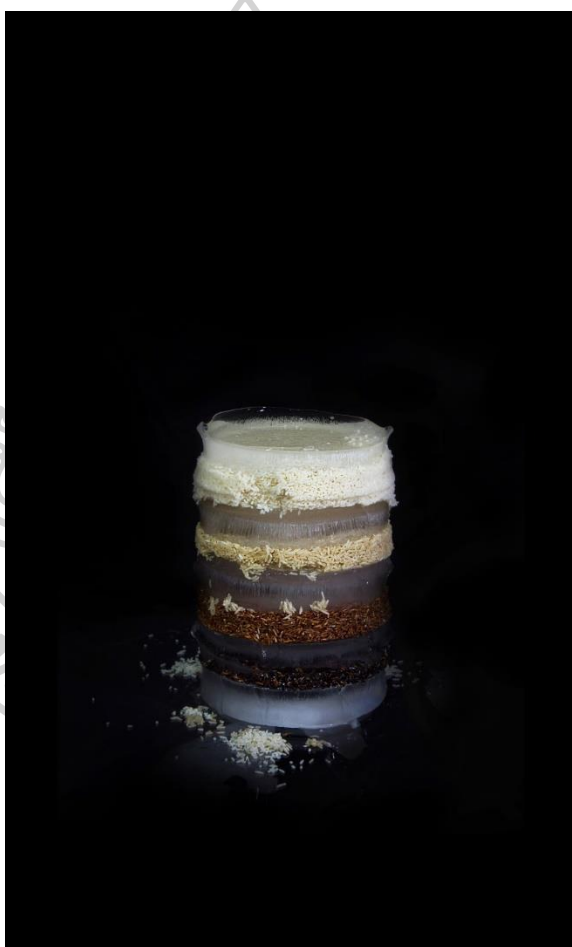
ชื่อผลงาน ถนอมไว้ในรูปทรงของความทรงจำ หมายเลข 3

ขนาด 100 x 120 เซนติเมตร

เทคนิค ดิจิทัลปรี้น/ภาพพิมพ์ตะแกรงไหม Digital print / Silkscreen

ผลงานระยะที่ 3 ชุดวิทยานิพนธ์

ผลงานชุด ถนอมไว้ในความทรงจำ (Freez my story) เป็นการแสดงออกทางผลงานที่สื่อให้เห็นถึงช่วงเวลาของการมีชีวิตอยู่แล้วการและการจากไปของบุคคลอันเป็นที่รักในครอบครัว แสดงให้เห็นถึงร่องรอยของความทรงจำที่มีค่าและอยากเก็บความรู้สึกไว้ให้นานที่สุด ด้วยการตีความหมายในเชิงสัญลักษณ์ของน้ำแข็งที่เป็นตัวดำเนินเรื่องราวของความทรงจำในครอบครัวด้วยรูปทรงที่เป็นสิ่งของของบุคคลอันเป็นที่รัก เปรียบเป็นดั่งน้ำที่คอยหล่อเลี้ยงเมล็ดพันธ์ุให้ยังคงเจริญเติบโตและงอกงามเป็นผลผลิตจากความทรงจำ และประสบการณ์ในชีวิตของตัวข้าพเจ้าที่ไม่มีวันลืมเลือนที่มี

ภาพที่ 44

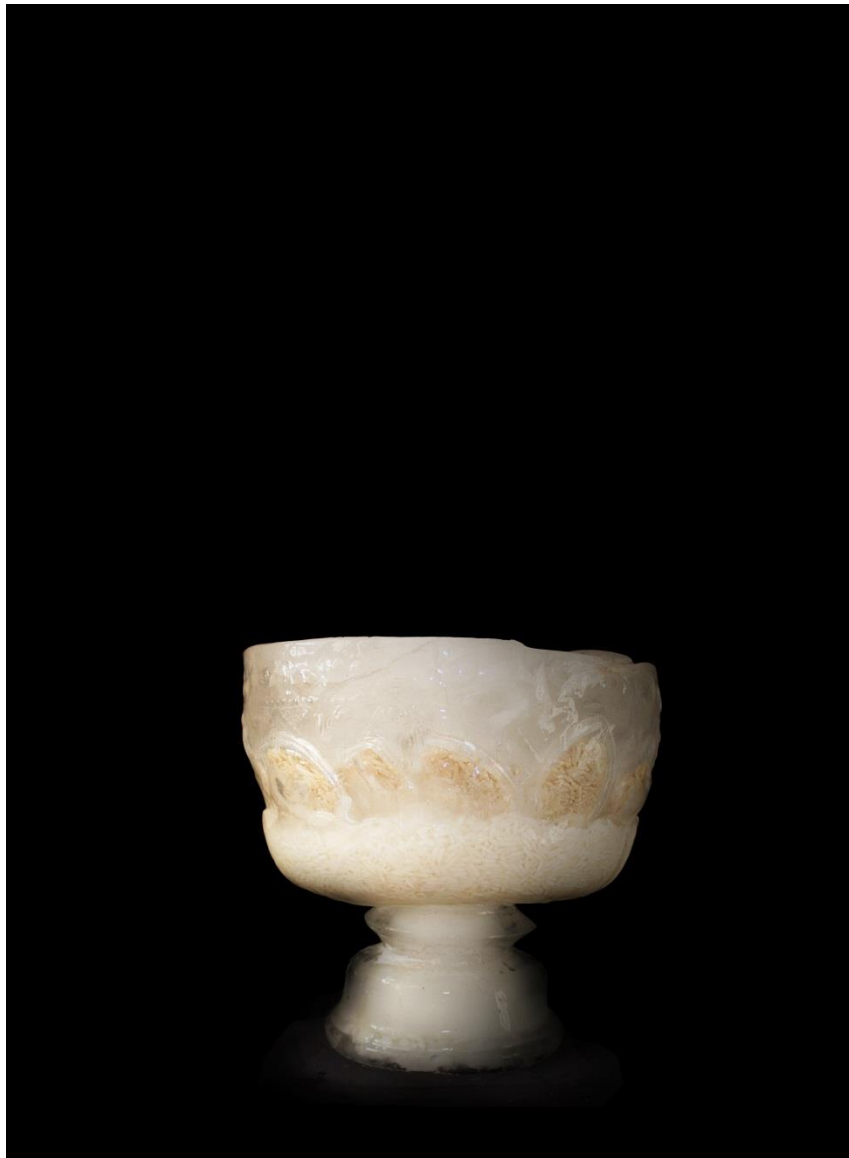
ภาพผลงานวิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 1

ชื่อผลงาน ถนอมไว้ในความทรงจำ Freez my story 1

เทคนิค ดิจิทัลพริ้น/ ซิลค์สกรีน Digital print/ Silkscreen

ขนาด 160 X 130 ซม.

ปีที่สร้าง 2562

ภาพที่ 45

ภาพผลงานวิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 2

ชื่อผลงาน ถนอมไว้ในความทรงจำ Freez my story 2

เทคนิค ดิจิทัลพริ้น/ซิลค์สกรีน Digital print/ Silkscreen

ขนาด 180 X 140 ซม.

ปี 2562

ภาพที่ 46 ภาพผลงานวิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 3
ชื่อผลงาน ถนอมไว้ในความทรงจำ Freez my story 3
เทคนิค ดิจิทัลพริ้น/ซิลค์สกรีน Digital print/ Silkscreen
ขนาด 160 X 130 ซม.
ปี 2562

ภาพที่ 47

ภาพผลงานวิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 4

ชื่อผลงาน ถนอมไว้ในความทรงจำ Freez my story 4

เทคนิค ดิจิทัลปรินต์/ซิลค์สกรีน Digital print/ Silkscreen

ขนาด 140 X 180 ซม.

ปี 2563

ภาพที่ 48

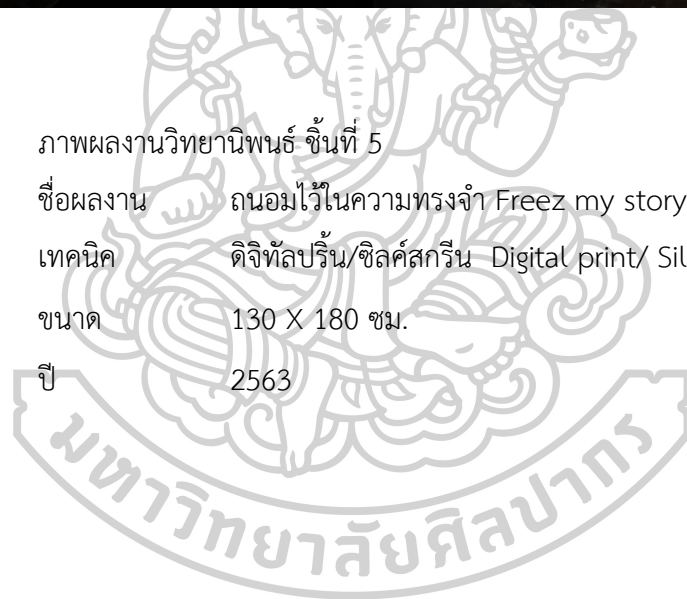
ภาพผลงานวิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 5

ชื่อผลงาน ถนอมไว้ในความทรงจำ Freez my story 5

เทคนิค ดิจิทัลปรี้น/ซิลค์สกรีน Digital print/ Silkscreen

ขนาด 130 X 180 ซม.

ปี 2563

ภาพที่ 49

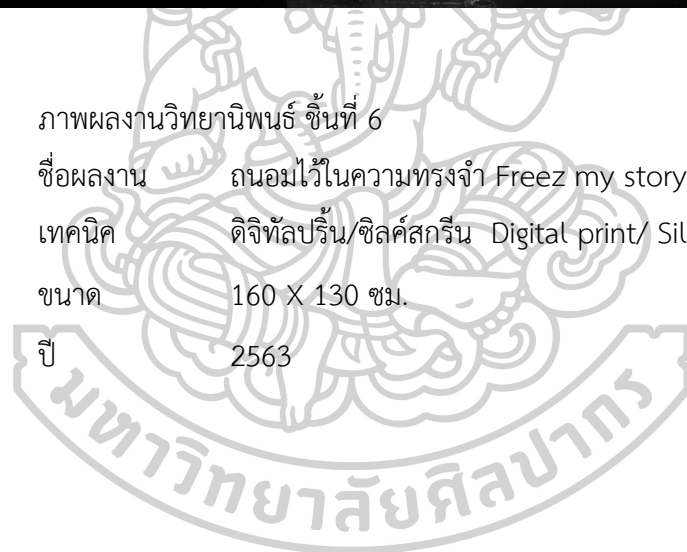
ภาพผลงานวิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 6

ชื่อผลงาน ถนอมไว้ในความทรงจำ Freez my story 6

เทคนิค ดิจิทัลพริ้น/ซิลค์สกรีน Digital print/ Silkscreen

ขนาด 160 X 130 ซม.

ปี 2563

บทที่ 5

บทสรุป

หากกล่าวถึงความทรงจำ ที่มีความพิเศษเป็นที่น่าสนใจ การเก็บไว้ในสมองคือสิ่งหนึ่งที่มนุษย์จะไม่มีอาการลืมเลือนความทรงจำนั้นแม้เวลาจะผ่านไปเนิ่นนานเพียงใด ถ้ายังเป็นความทรงจำที่มีผลกระทบทางด้านจิตในแล้วนั้น มนุษย์สร้างการจดจำเรื่องราวเหล่านั้นได้เป็นพิเศษ

ผลงานวิทยานิพนธ์ในชุด ถนอมไว้ในความทรงจำ (Freez my story) นำเสนอผลงานและแนวความคิดมาจากจิตใต้สำนึกของความทรงจำ ของการระลึกถึงบุคคลอันเป็นที่รักในครอบครัวที่จากไปเพียงเพื่ออยากจะทำความรัก ความทรงจำกับบุคคลอันเป็นที่รักไว้ให้นานที่สุด โดยแสดงออกผ่านการขึ้นรูปทรงน้ำแข็งความทรงจำที่เป็นของใช้ที่มีส่วนร่วมกับบุคคลที่จากไป เพื่อเป็นการถนอมและหล่อเลี้ยงความทรงจำ จึงใช้สัญลักษณ์การแช่แข็งเปรียบเสมือนการถนอมไว้เพื่อให้วนกลับไปนึกถึงความทรงจำที่เป็นทั้งความรัก ความสุข และเป็นกำลังใจในการดำเนินชีวิตต่อไป

ถนอมไว้ในความทรงจำ (Freez my story) ของข้าพเจ้า ไม่เพียงแต่ทำออกมา เพื่อระบายความรู้สึกที่มีอยู่ในจิตใจแต่เพียงเท่านั้น เพียงต้องการให้ผลงานเป็นภาพสะท้อนของการเก็บความทรงจำที่มันหายไปอยากให้ผู้ชมได้ที่อาการ “หันกลับ” มามองและให้ความสำคัญกลับครอบครัว อยากรอให้ถึงวันที่จากไปกลับมาดูแลและเอาใจใส่กับคนในครอบครัวให้มาก ทำทุกๆ วันให้เหมือนเป็นวันสุดท้าย

รายการอ้างอิง

Life, H. T. (2559). ข้าวไรซ์เบอร์รี่ (Riceberry): ข้าวมากประโยชน์ เพื่อสุขภาพ ควบคุมน้ำหนัก.

Retrieved from

<https://www.hongthongrice.com/life/%E0%B8%82%E0%B9%89%E0%B8%B2%E0%B8%A7%E0%B9%80%E0%B8%9E%E0%B8%B7%E0%B9%88%E0%B8%AD%E0%B8%AA%E0%B8%B8%E0%B8%82%E0%B8%A0%E0%B8%B2%E0%B8%9E/riceberry-01/?fbclid=IwAR1xCBOkTUxchDxEOWmZEopFSofgcZgS9AVRyBarW2acS0pTtJDS0XtdX-k>

SMEs Knowledge Center. (2557). ความเข้าใจพื้นฐานเรื่องน้ำและน้ำแข็ง สำหรับอาหารแช่แข็ง. การจัดทำเนื้อหาองค์ความรู้ SMEs.

ชลูด นิ่มเสมอ. (2559). องค์ประกอบของศิลปะ. กรุงเทพมหานคร: บริษัทโรงพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช จำกัด.

บุษกร สาเจริญ, ประโยชน์ของข้าวแต่ละชนิด. Retrieved from

<https://www.cpram.co.th/th/knowledge-detail/11/%E0%B8%9B%E0%B8%A3%E0%B8%B0%E0%B9%82%E0%B8%A2%E0%B8%8A%E0%B8%99%E0%B9%8C%E0%B8%82%E0%B8%AD%E0%B8%87%E0%B8%82%E0%B9%89%E0%B8%B2%E0%B8%A7%E0%B9%81%E0%B8%95%E0%B9%88%E0%B8%A5%E0%B8%B0%E0%B8%8A%E0%B8%99%E0%B8%B4%E0%B8%94?fbclid=IwAR2VHElod8wvKlg83mShVWDAaWhyRAStufdDly7HE3b2tiPujx0co9wqddk>

เอ็ดเวิร์ด เอ็ม. ฮัลโลเวลล์. (2546). นาที่ชีวิต. กรุงเทพมหานคร: แพรวสำนักพิมพ์.

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ-สกุล	วษนันต์ ภูสุวรรณม์
วัน เดือน ปี เกิด	18 พฤษภาคม 2535
วุฒิการศึกษา	2558 ศิลปบัณฑิต (ภาพพิมพ์) สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ กระทรวงวัฒนธรรม 2563 ศิลปมหาบัณฑิต (ทัศนศิลป์) บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร
ที่อยู่ปัจจุบัน	1/1069 रामคำแห่ง190/2 แขวง/เขตมีนบุรี กรุงเทพฯ 10510
ผลงานตีพิมพ์	2562 - นิทรรศการการแสดงผลงานวิทยานิพนธ์ ระดับปริญญาโท ภาควิชาภาพพิมพ์ ณ หอศิลป์ร่วมสมัยราชดำเนิน 2561 - ร่วมแสดงผลงานการประกวดศิลปกรรมแห่งชาติ ประเภทภาพพิมพ์ ครั้งที่ 64 - ร่วมแสดงผลงานการประกวดศิลปกรรม ปตท. ครั้งที่ 33 - นิทรรศการการแสดงผลงาน “Looking 7” ณ หอศิลป์ร่วมสมัยราชดำเนิน กรุงเทพฯ 2560 - ร่วมแสดงผลงานการประกวดศิลปกรรมเด็กและเยาวชนแห่งชาติ ครั้งที่ 12 2559 - ร่วมแสดงผลงานการประกวดศิลปกรรม ปตท. ครั้งที่ 31 - ร่วมแสดงผลงาน นิทรรศการเฉลิมพระเกียรติพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวเนื่องในโอกาสสมหามงคลเสด็จ เถลิงถวัลยราชสมบัติครบ 70 ปี - เข้าร่วมและแสดงผลงาน โครงการค่ายเยาวชนสร้างสรรค์ผลงานศิลปะร่วมสมัย ครั้งที่ 7 ณ หอศิลป์ร่วมสมัยราชดำเนิน - นิทรรศการการแสดงผลงานศิลปนิพนธ์ “ลองดู” ณ หอศิลป์วังหน้า กรุงเทพฯ 2558 - นิทรรศการ “Looking 4” ณ หอศิลป์วังหน้า กรุงเทพฯ

รางวัลที่ได้รับ

2556

- นิทรรศการแสดงผลงาน “Looking 2” ณ Brown Sugar The Jazz Boutique กรุงเทพฯ

2555

- นิทรรศการการแสดงผลงาน “Looking 1” ณ หอศิลป์วังหน้า กรุงเทพฯ

2561

- รางวัลชนะเลิศอันดับ 3 การประกวดจิตรกรรมเอเชียพลัส ครั้งที่ 8

- รางวัลชมเชยการประกวด ศิลปกรรมช่างเผือก ครั้งที่ 7

2560

- รางวัลเหรียญทองแดง ประเภทศิลปินมือใหม่หรือมือสมัครเล่น การประกวด UOB Painting of The Year ครั้งที่ 8

- รางวัลเกียรติคุณเหรียญเงิน “ศิลป์ พีระศรี” การแสดงศิลปกรรมร่วมสมัยของศิลปินรุ่นใหม่ ครั้งที่ 34

2559

- รางวัล ศิลปกรรมเหรียญเงิน การประกวดศิลปกรรมเด็กและเยาวชนแห่งชาติ ครั้งที่ 11

2558

- ได้รับทุน มูลนิธิรัฐบุรุษพลเอกเปรม ติณสูลานนท์ ทุนการศึกษาการสร้างสรรคงานศิลปะ ประจำปี 2558

2556

- รางวัลชมเชย การประกวดศิลปกรรมเด็กและเยาวชนแห่งชาติ ครั้งที่ 8

2553

- ศิลปกรรมระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ วิทยาลัยช่างศิลป์ ลาดกระบัง เกียรติประวัติและทุนที่ได้รับ